

Hamza Mamaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.02.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hamza Mamaş

Eserleri:

Ab-ı Hayat

Deniz olsan da kudurup dursan.
Martı olup yüreğinden geçerim.
Zehir olup kadehimi doldursan,
Ab-ı hayat deyip seni içerim.

Hamza Mamaş

Acıyı Özümsemek

Her şey sathi, yapmacık ve sıradan.
Tamburun, kemanın, kanunun kesildi sesi.
Bu nefes ne İsa'nın, ne Musa'nın nefesi.
Kalmadı artık eski mutluluğun zerresi.

Yaşanırken hakikat ayetlere denk.
Karaya boyadık göğü bilerek, isteyerek.
Dünyalık hırslar az verip çok şeyler aldı.
Kaskoca bir milleti yaratandan kopardı.

Zalimin kandilinde çerağdır garibanlar.
Ne nemruttan, ne firavundan aşağı yapılanlar.
Üryan vücut ile gelivermişken dünyaya,
Şaşıyorum dünya için zalimce çalışana.

Zaman bu...
Döndürülmez garip bir zaman.
Şerri şiar edinenler elbette ölecekler.
Yaratandan şifa diye ne dillenecekler.

Dedim ya Heyhat...
Ne kurarsan kur beyhudedir gönlümde.
Bundan böyle senfonin de boş, raksın da.
Hesaplaşmak için mutlak bir uyku gerek,
Yaşıyoruz sayende acıyı özümseyerek.

Hamza Mamaş

Adalet

Hayat ne suçtur, ne de bazen öfke.
Hayat affetmektir her seferinde.
Affin karşılığı mutlak adalet olur.
İstisnası yoktur edeni bulur.

Hamza Mamaş

Adını Aşk Koydum

Özlem bir duygudur hayatın ilerisinde.
Çarpar yürek,
Hızlanır kan,
Titrer ayaklar,
Adını duyunca her seferinde.

Masum bir histir sana duyduğum.
Doğrudur hayalin ile mutlu olduğum.

Sınırlar engel değil sana olan aşkıma
Hayal güzel şey elçidir buluşmama.

Olsan yanardı şimdi buralar
Ruh, ruhuna ulaşmaya çareler arar.

Adını aşk koydum, senden bir emare yok
Aydınlanır dünya ufku kaplıyorsun çok

Sanma görmeyince sevilmiyorsun
Gönül penceremde geziniyorsun.

Zamanın bir yerinde ansızın gelsen,
Sen huzursun bende huzura ersem.

Hamza Mamaş

Af Dilemeli

Dolaştım bunca dem senin peşinde;
Dolaştım dolaştım artık yorulđum.
Maharet sandım billur simaları,
Makbere gömölürken şaştım da kaldım.

Kışlar yaşadım, baharlar gördüm;
Mevsimler sayarak geçti bu ömrüm.
Güzellerde ölürmüş gözümle gördüm,
Ölümü yaşadım inan hak bildim.

Metanın üstünde bir varlık varmış,
Onun yeri ne hanlar; nede saraymış,
Azrail ile kanatlanırmış,
Sırça saraylarda mevtalar gördüm.

Savaşanlar gördüm metalar için,
Af unutulmuş hatalar için,
Dualar kesilmiş mevtalar için,
Türbesi isimsiz ölüler gördüm.

Sanmayın sinemde koca bir his var,
Bende her dem büyüyen bir yeis var.
Hesap ağır, makber yakın ne eylemeli?
Gün be gün tövbe ile af dilemeli...

05/03/2005 hamza mamaş-kağıthane

Hamza Mamaş

Al Beni

Salaş bir yaşamın ortasındaım.
Tut elimden çek, hayata döndür.
Koyuverip gitmeye bırakma beni.
Al elimi, al kalbimi, al bedenimi

Salıvermişim hayatı kendi yolunda.
Sanırım iflah olmam işin sonunda.
Kah dağlar, kah vadi, kah ovalarda,
Al beni, al kalbimi, al bedenimi.

Biz'e ait duyguların tükendiğı anlarda.
Yolun çıkmaza ulaştığı zamanlarda.
Salaşlığın ruhumu sardığı mekanlarda,
Al beni, al kalbimi, al bedenimi.

Aşktan ayırır ruhum, bedenimin yönünü,
Keder sirayet etmiş, kim güldürür yüzümü,
Belirsizleşse benliğim, kim buldurur özümü,
Al beni, al kalbimi, bul benliğimi.

İltifata imkan yok, sorumsuz duygularım.
Ne geceden feyz alır, ne sabah ayılırım.
Hep serkeşlik doludur bildiğim mekanlarım.
Al beni, al ruhumu, al bedenimi.

Hamza Mamaş

Alevler-sular

Güneşı getir uzun geceler sürerken
Ne aymaz bir haldir, güler acı çekerken.
Alıp yüreği sürer o yardan oraya
Malum; gök yanıyorken alevler yansır suya.

Ne imkansızdır aşk, ne mümkün ihtirasta.
Silüetler belirdi yüreğin yangınında.
Akıp gitti zaman aşkın taa gerisine
Unutuldu duygular hasretin gölgesinde.

Hamza Mamaş

Anıların Zamanı

Ne, çok şey kaldı anlatacak.
Ne, yaşanması bir anı.
Kadir kıymet adına anıların zamanı.

Yol verdik insanlığa.
Yok oluşa gidiyoruz.
Putperestlerde gülüyodur halimize.
İnkari iman belledik bize.

Tapmak mı metaya?
Metadan ne kaldı ki Mevlaya.
Hey gidi imanın yurdu,
Hey gidi koca beden.
İrki ölüm gelmeden.

Hayal oldu cennet.
Haya yoksunu halimiz.
Ey yarın,
Ey gelecek...
Ne olur ahvalimiz.

Bir pınarda yedi kol iken,
Yedi kolda bir pınar olmaz haldeyiz.
Ey Mevlana,
Ey Yunus,
Ne çok kötüyüz ki terk ettiniz.

Şimdilerde mülküne sarıldı yiğit.
Mal kadar itibarlı sayıldı yiğit.
Hey hat her sokakta onlarca kible var,
Döner durur yönler zıt yöne bakar.

Bilmez gayri insan,
Esas-usul bozuldu.
Vefa kapısı kapalı,
İman kalesi yıkık.
Putlar kol geziyor,
Panayır yeri ortalık.

Ne, gayret sonuç verir,
Ne, hayır gelir uğraştan.
Cümlemiz yenik çıktık dünyalıkla savaştan.
Her konforda bir yıldız, her hayalde bir hilal.
Hayal oldu insanlık, adamlık hayal meyal.

Anne

Önce gözümden düştün...
Sonra yüreğimden.
Çocukken, tutamadığım bir kuştun anne.
Şefkati duymadım senden,
Merhamete ulaşmada yokuştun anne.
Akıl edip, kol kanat germek istedigimde,
Benim için atılan bir taşın anne.

Yadıma düşüyor dünün, bugünün.
Ürperiyor yüreğim üşüyor anne.
Ne zaman bu adam çocukluğuna dönse.
Sana dair hissiyat düşüyor anne.

Yalındı ayağım, ayazdı bahtım.
Vebalin var ise hakka bıraktım.
Günah seceresini kaldırmaz aklım,
Sana baktıkça gözüm doluyor anne.

Hepsi çocuk sayılacak dokuz can vardı.
Küçük kuzun hala anne diye ağıldı.
Yüzümü karartmaya ne hakkın vardı.
Yüreğimdeki kin büyüyor anne.

Güldü varlığın, dikene sen döndürdün.
Kalbimdeki meleği ellerinle öldürdün.
Çennetti cemalin, nurunu sen söndürdün.
İnkisarimdan ömrüm soluyor anne.

Cefayı geçmiştin, gelmiştin düze.
Hayayı unutup gelmiştin yüze.
Nasıl kıyıverdin dokuz öksüze,
Düşündükçe aklım çıkıyor anne.

Anne! Seni, Hak'ın merhametine bıraktım.
Bana dair vebalini helallikle kapadım.
Dilerim mevla, amel defterini yaksın.
Doğduğun gün gibi seni masum bıraksın.

Hamza Mamaş

Araf

Hiçliktir gördüğüm, sana her bakışımda.
Ne nar, ne har, ne bahar umurumda.

Solmuş tablolar gibi hayat.
Hortlamış korkular,
Hoyrat duygular,
Bağını koparmış insanlar...

Dedim ya...
Hiçliktir sana her baktığımda gördüğüm.

Ne dünya-ukba,
Ne cennet-cehennem.
Yok ediyor ışığımı yok olan erdem.

Araf'ta hakikat,
Araf'ta hayal.
Hatıralarımda yoktu insanlık,
Hatırlarım hayal meyal

Hamza Mamaş

Arkadaş

Kimse takmaz arkadaş..
Kimse bakmaz.
Kısacası her yeri sağlama alacaksın.
Kimse sahip çıkmaz.
Ağladığınla kalırsın.
Anlatırsın.
Anladığını sanırsın.
Kimse anlamaz arkadaş.

Her yerini sağlama alacaksın.
Zaman zaman sağlama yapacaksın.
Hesaplar tutuyorsa
Sağlam sağlam uyuyacaksın.
Ufka bakıp hava atacaksın.

Derdin varsa tek kişilik yaşayacaksın.
Sıkıntın varsa
Sıkıntılara kravat takacak.
Kafa sallayanlara kahkaha atacaksın.
Anlamış gibi yapanlara parmak,
Gidenlere el sallayacaksın.
Boş değil bomboş vereceksin hayata.
Bakmışsın ki mutlusun.
Hadi hayırlısı yine kurtulmuşsun....

Hamza Mamaş

Asalet

Baban gidince yıkılmadı damın.
Çatının direği baban değildi.
Yok olan yuvada geldin dünyaya.
Bozuk olan düzen zerre daha eğildi.

Yokluğuna üzüldüm desen yalan olur.
Çekilen acılar ciltlerce roman.
Aslını inkar etme, sıhhiyenin oğlusun.
Dokuz canın vebalinden sanki sen sorumlusun.

Aslınız Azeri imiş, gelmişsiniz Gence den.
Asalette asılsız, farksızsınız tencereden.
Deden, baban, büyüklerin ufku karalamışlar,
Cehalet dünyasına kapı aralamışlar.

Mücadele içindesin kendini bildin bileli.
Anlamsız dünyalar; baba-evlat hileli.
Ağzını kirletip de, geçmişine sövme,
Asalet asılda olur, öldürseler övme.

Bence, babanın yokluğu daha makbul,
Bu mudur Ya Rab bunca rızık verdiğin kul.
Sorumsuz dünyasıyla gavurları arattı.
Bir şehvet uğruna sizi ateşe attı.

Hamza Mamaş

Aslına Rücu

Her şey aslına rücu eder.
Yol topraktan gelir...
Yine toprağa gider.

Eğilmezse baş dünyada eğilmez.
Kem olmaya niyet,
Melekutun gücü yetmez.

Varsa Allah (ki var!)
Yarın mahşer var mizan var.
Ahenk içinde evren,
Müthiş bir intizam var.

Geçıştirdiğimiz yığınla hesabı,
Yazan bir katip,
Yazılan bir kitap var.
Nazarın anlamış gibi lakin,
Sende, iflah olmaz bir nizam var.

Hamza Mamaş

Asudem

Güneşı sığdırdı mevla evimize.
Bilsen ki kışlar sen gelince geride kaldı.
Kuşlardır sana benzeyen kuzum.
Bülbüller nagmesini senden aldı.

Huzursun kuzum...
Cihana bedelsin bende.
Sıratdır parke parke ördüğüm.
Cennettir sana her baktığımda gördüğüm.

Asude'm...
İrem'im.
Evlatlık senin, baban olmak benim kaderim.
Şana baba olmak benim en yüce kıdemim.
İyiki varsın, iyi ki yanımızdasın.
Cennette yaşıyoruz, çünkü hayatımızdasın.

Hamza Mamaş

Aşk

Gördüğüm en güzel gözün sahibi!
Süzülsün gözlerinden içeriye aşk,
Sürgündür esaretinde duygular,
Tanrının armağanıdır yüreğe aşk.

Baharın sonu değil hazana varış.
Aşk tatmaktır büyük uyanış.
Meltem kadar hürüz, neden kapanış
Hayatı sevdiren sebep sadece aşk.

Günahı da sevabı da bir tuttum,
Aşk deyince ben kendimi unuttum.
Yüreğimi aşkın ile avuttum.
Hayat kaynağım sebepsizce aşk.

Hamza Mamaş

Aşk Gerek

Görünmez, namümkün halini bilmek.
Hayalin şükür gerektirir, ibadet sana ermek.
Sana aşk bu, anlatmanın neresi mümkün.
Huzur aşktadır aşk temelidir mülkün.

Evvela aşk gerek nefes sonradan gelir.
Yüreğin sevda seli sevildikçe sevilir.
Varlığını bilmeye zahir bir vücut gerek.
İncinir ruhun temelli sevene dek.

Hamza Mamaş

Aşk'ın

Yüreğimde olup bitiyor herşey.
Her mevsim baharı yaşıyorum.
Kelebekler uçuşuyor bahçelerimde.
Buketler sana. Ben yaptım ellerimle.

Her şeyin güzeline layıksın.
Sen; güzelsin her şeyden önce.
Gülüşünle şenleniyor gönül dünyam.
Bilsen ki kaç ömre bedelsin bende.

Seninle her anı, doya doya yaşıyorum.
Şağım, solum, dünüm, bugünüm sen.
Üveykler gibi sana kanat çırpıyorum.
Varlığın huzur, seninle mutluluğa eriyorum.

Ulvi bir yakarış gibi adın dilimde,
Gül, sümbül, lalesin gönül bahçemde.
Kokun mest eder bu deli yüreğimi.
Aşkın alır ruhumu bırakır bedenimi.

Hamza Mamaş

Aşk'ın Cenneti

Sana kuruludur hayat ey yar!
Giderken, seline kat beni de götür.
Ya yaşat aşkının cennetinde hür,
Ya da hiç yaşamamış gibi yokluğunda öldür.

Hamza Mamaş

Bağ Bozumu

Zamanı değil aşkın.
Erken bir bağ bozumuydu yaşanan.
Umutsuz bir hayalde tutsak yürek.
Hayal kaldı ellerimde.
Budur tek gerçek.

Tılsımlı bir havaya yenildik.
Mevsimine varken huzurun,
İlk bakışın yanalıcı meltemi gibiydik.
Ben sana,
Sen bana...
Doğrusu biz, bize yenildik.

Sende çok şeyler okudum.
Yüreğimde büyüttüm seni.
Ayrılığa giden yollara inat,
Hayalin ile avuttum kendimi.

Ne bileyim yâr...
Gönülsüz bir vedaya,
Huzura açılmış kollar yol verir.
Gönül yine sen der...
Yine sen,
Yeniden sen.
Sebebi ne olursa olsun,
Sonucu yine sen.
Bir yürek yangınına tanık olmasan,
Zamanlı, zamansız ansızın gelsen.
Ömrüme bir ömür daha versen.

Hamza Mamaş

Bahar

Açın pencereleri...
Mor çiçekli baharlara bir bakın.
Ufku karartan bulutlara inat,
Cıvılcıvıl bir bahara inanın.

Gülümseyin birbirinize.
Güneş götürün sevdiğinize.
Çocukların diliyle sevginizi söyleyin.
Masumiyet eliyle baharlar ikram edin.

Anmayın kötülerini.
Şerlileri unutun.
Bulutların üstünde.
Kendinize yer tutun.

Her iyilik cennete çıkar.
İhsan için tüm insanlık yarışsın.
Bet gösteren, kırık kirli aynalar
Mor çiçekli baharlara alışsın.

Hamza Mamaş

Bahar Gelsin

Bekle ki bahar gelsin,
Yumak yumak hüznler dağılsın.
Burcunda yükselsin hayallerinin;
Cennet misali bir bahar gelsin.

Şafak kızılığı aydınlatsın dört yanı.
Neşeyle nara atsın sazlıklar.
Gül kokusuna katsın dünyayı,
Sevinçle patlayan tomurcuklar.

Bekle bahar gelsin...
Suya değsin salkım söğütler.
Güle ağlasın bülbül.
Çınlatsın her yanı neşeli çocuklar.

Derdini unutsun insan
Dile gelsin dünya.
Yeşile boyansın ufuklar.
Bekle yar bir bahar gelsin.

Hamza Mamaş

Bak Ve Geç

Ölümsüz olanlara tüm haklar helaldir.
Lakin ölümlülerle hesap için ahireti beklemek gerek.
Üç günlük dünya hayatına aldanıp...
Haramdan nasiplenenele gülümseyerek bak ve geç.
Ahirette karşılaşana kadar...

Hamza Mamaş

Barışıyoruz

İçi boş bir İslam söylemine,
Siyasal İslam ilkesiyle sarıldık.
Çok yaralar açıldı bu kutlu din'e,
şükür ki bu gafletten uyandık.

Pişmanlıklarımız, umutlarımızı doğurdu.
Orağın bereketine inanmaya başladık.
Altı okun ucunda aradık huzuru,
Kızıl bir hilal ile uykulardan ayıldık.

Rengârenk çehremiz şimdi,
Kızıl hilalin şefkatiyle, ak güvercinler uçuruyoruz.
Tipimiz, takımız, tokamız önemli değil,
Bu büyük ulusu barıştırıyoruz.

Hamza Mamaş

Bayram Yılmaz'a

Ne uslanır...
Ne de utanırsınız.
Ama, ne olur şu halime bir bakın.
Taş dile gelir belki söylenir,
Vicdandan yoksunlar hayallerimi bırakın.

Ellerim, kollarım yok.
Lakin, umut dolu yüreğim,
Az ihsanda da gülen yüzüm var.
Anlamazsınız.
Anlayamazsınız.
Size bir çift sözüm var.
Bu zulüm nereye kadar?

Mayasında ihanet olan bir aşkın eseriyim.
Lanetlenmiş bir sevda getirdi beni bu hale.
Muradım; kalem, kitap, kağıt tutmak,
Ve kendi ellerimle anneme, çiçekler sunmak.

Hayatımın baharında ellerimi aldınız.
Filizlenen umut idim, dallarımı kopardınız.
Yeşeren umutların hepsini yok saydınız.
Vicdan yoksunları, şu halime bir bakın.

Ben; Bayram Yılmaz.
Gülmek isterim, güldürmek isterim.
Bu lanetli kavganın bitmesidir dileğim.
Baharlar solmasın artık Şırnak'ta,
Mayınlar olmasın bütün dünyada.

Hamza Mamaş

Beka

Her fırtınanın ömrü,
Bir bahara kadardır.
Her kuvvet yokluğu yaşar.
Baki olan Mevladır.

Hamza Mamaş

Beklenti

Ne söz.
Ne umut.
Ne de yorgunluk...
Beklentisizler dünyasından sana bakıyorum.
Ve; belki umurunda değil senin. lakin...
Mutlu olman için yakarıyorum.

Hamza Mamaş

Ben Anadoluyum

Ne olduğunu anlamaya çalışıyorum.
Gün geçtikçe irkilen bir benliğim var.
Bebeklerin ağlamasına karışıyor naralarım.
Cansız bedenlerde gözyaşlarım var.

Bir garp'a, bir şark'a bakıyorum.
Hayasızlığa, zulme ve kine teslim olmuş dünyada.
Olduğum yerde kalakalıyorum.
Zulmün içinden haykırıyorum.

Batıdan zulüm yağarken.
Mazlumun Allah'ına yakarıyorum.
Ey İlahi! Sana yalvarıyorum.
Ebrehelere ebabiller gelsin diyorum.

Geçmişin yaraları acıtsa da canımı
İdlip'te, kerkük'te, filistinde diriliyorum
Merhamet ağacının yapraklarında,
Ümmet için yavaş yavaş iğleniyorum.

Yemende, afganistanda, korede vardım
Bosnada, somalide çok yaralar sardım.
Bugün idlip'in tepelerindeyim.
Uzaklarda arama yreğindeyim.

Varsın batıda barlar, pavyonlar sabahlara kadar yansın.
Televizyonlar, internetler haramzade kaynasın.
Bitecek zulüm, bayram yeri olacak dünya,
Yeter ki mmet bu gafletten uyansın.

Ben kökleri asyada kocaman bir ınarım.
İnsanlığa gölge olur benim koca dallarım.
Yedi dvele nam salmış Türklüğün yurdu benim.
Dünya mazlumlarının sığındığı siperim.

Ben anadoluyum!
Zalime ecel.
Mazluma çare olurum...
Ben anadoluyum!
Merhametli analar,
Eroğlu erler doluyum...
Ben anadoluyum!
mmete umut,
Zulmete hail olurum.

Hamza Mamaş

Ben Geldim

Ben geldim yar...
Ayağımın tozuyla geldim.
Yüregim titreyerek geldim.
Ben geldim cannn...

Mazinin elem veren yollarından geçtim
Üstüm başım toz toprak
Maziye baktım yüregim kanayarak
Engelleri aşp ben geldim

Soğuk sevimsiz cüretkar duruşuma kanma
Kanayan bir yürek taşıyorum aslında
Görüğüm acının eseri bu sert duruşum
Duyguları körelmiş olarak ben geldim

Hamza Mamaş

Benimsin

Seni anlatamam ki...
Ufkumda dolaşan üveyiksin sen.
Sana açılır gök pencerem,
Yaşadığım huzursun, cennetimsin sen.

Geçmişin yarım kalan yolları,
Geleceğin hasretisin sen.
Aşkın büyülerken kalbimi,
Hasretle çağlayan pınarımsın sen.

Ne var...
Ne yoksun oysa.
Kabulümsün ateşin olsa.
Hayal de olsa, benimsin nasılsa.

Hamza Mamaş

Bırak

Makbul değilse muradın,
Unut hayali, umudu bırak.

Biçare kalıyorsa mırıldanmalar,
Unut lisanı, sözü bırak.

Mukabele yok ise hissiyatına,
Unut maşuku, aşkı bırak.

Hamza Mamaş

Bir Tatlı Söz

Hayat kısacık bir an,
İster binekli git;
İsterse yayan.
Bir tatlı söz,
Bir naif duruştur bizlerden kalan.

Hiçbir şeyi alamaz,
Her şeyi bırakıp gideriz.
Ne yıldızları koparabiliriz saçlarından
Ne durdurabiliriz annelerin acılarını
Bir merhametli bakıştır bizlerden kalan

Hamza Mamaş

Bitmeyen Hasret

Şehrin ışıkları görüyor seni.
Şehrin çocukları kokluyor.

Öylesine dalıveriyor insan,
Akıp giden zamanın içinde...
Hayal meyal simalar çıkageliyor.
Yarım kalan hikayelerini anımsıyor insan...

Şehrin; Loş ışıklı, Yağmurlu sokağından.
Kirlili duvarlarından karanlık odaların.
Yalnızlığı yara yara kaçmak istiyor insan.

Şehrin ışıkları görüyor seni.
Şehrin çocukları kokluyor.
Uzaktan sevmek de güzel seni.

Alıp başını gitmek varken.
Senin, aşkının ve hayalinin esaretinde kalıyor insan.

Hamza Mamaş

Bitmez (müslime'ye)

Tuz kokmadı,
Çürüdü.
Ne acayip hal görüldü.
Çocuğun adı Müslime,
Yere batası gerçek,
Güya İslam yurdunda görüldü.

Taklit inanç,
haktan bihaber iman.
Ey kıyamet sen kop.
Ey Mevla sen kopart o zaman.

Hamza Mamaş

Bu Ayakta Yattın

A benim canım, cancağazım.
Yumak yumak yarucağazım.
İlahi adalet yanılır sandın.
Hatırlatayım yanlış ata oynadın.

Bilmez misin?
İlahi bir ferman var.
Hem dünyada, hem ukbada...
Adalet diye bir şey var.
Sen hiç düşünmeden hırsına kandın.
Bilesin yanlış ata oynadın.

Biçare çırpınışın beyhude.
Haksızlığı rehber etmişsin kendine.
Evlenir kızlar 15 ya da yirmide.
Ah benim ahmağım sana ne!

Mal hırsına canını sattın.
Biçare bacıları ortalarda bıraktın.
İlah olup (haşa) ferman yarattın.
Bilmek istersin canım, bu ayakta yattın.

Hamza Mamaş

Buğulu Bakış

Buğulu bakışlarının sonsuz huzuruna erdim.
Cennettir derler huzurun yeri, ben sende erdim.
Yuva kurmaktı niyet, cennete girdim.
Hayalin imkânsız iken ben sana erdim.

Nasip edecek kuvvet, tek mevla vardı.
Sana olan özlemim umman kadardı.
Hayalin imkânsız iken ben sana erdim.
Kullar dünyasında cennete girdim.

Hamza Mamaş

Bulur

Olur...
Akıl izanı kaybedince,
Mecsuplar kral olur.

Bulur...
Eken.
Döken.
Büken ne ettiyse onu bulur.

İlmin ışığı sönerse,
Başlar ayak,
Ayaklar baş olur.

Sızlamaz kör vicdan,
Sanki pür ateş olur.

Ey gönül!
Yeis'e kapılma.
Karanlık, güneş olur.

Bekle ki hak yazdı.
Sebepleri de ondadır.
Belki de gülmemiz,
Başta değil sondadır.

Hamza Mamaş

Bulursun

Yakın olamam sana.
Ateşinle yanarım, sonum olursun.
Yakınlaşma, var git yoluna.
Beyhude deme, başkasını bulursun.

Yolunu yoluma yazmamış kader.
Zerrecik vicdanın var ise eğer.
Ha flört, ha âşık ne fark eder.
Seni anlayan bir kul bulursun.

Yanmışsın, ateşine çağırma beni.
Günah bahçesine, kapadım penceremi.
Yalan aşkla yaşamak sence çare mi?
Hakiki aşka giden bir yol bulursun.

Benden fayda gelmez aşkına, sana.
Beyaz gül olsam takma yakana.
Nihayetsiz acıları takma arkana.
El üstünde tutacak bir yar bulursun.

Hamza Mamaş

Cancağızım

Hepimizin kaprisleri var.
Alınganız Cancağızım.
Gülümsüyoruz ara sıra,
Sevmeyi unutuyoruz sık sık.
Asılıyor yüzümüz nasılsa.
Alınganız be cancağızım...

Hayat çok kısa oysa;
Gülmek,
Ağlamak,
Sevilmek,
Sevmek.
Hepsi bir anlık yavrucağızım.
Hayat çok kısa be cancağızım.

Seviyorsan söyle...
Kırılma!
Kırma!
Kırdıysan özür dile.
Hele gel şöyle,
Derdin ne ise anlat hele.
Ömür kısa be cancağızım.

Biraz kefen,
Bir kazma,
Bir kürek,
Biraz da toprak.
Çözüyor tüm sorunları kaprisi bırak.
Ölüm aynasında kendine şöyle bir bak.
Nazlanma be cancağızım.
Ömür kısa be yavrucağızım.

Hamza Mamaş

Cansın

Sen cansın.
Canımsın.
Ruh sükûnum,
Mutluluğa varışımsın.
Canım, iyi ki varsın.

Karma karışık dünyamda,
Nefes alışımsın.
Sen yeni yaşım.
Huzura varışımsın.
Canım, iyi ki varsın

Saçmalarsam hissiyatıma ver.
Bilmiyorumdur,
Duygularıma yenilirsem,
Bil ki seviyorumdur.

Gel yanıma otur şöyle.
Sen anlat, ben dinleyeyim.
Ben anlatayım, sen dinle.
Anlattıkça serinlet,
Anlatınca serinle.
Cansın.
Çok mutluyum seninle.

Betimleyemem seni,
Benzetirler birine.
Benzemezsin kimseye,
Benzeyemez kimse sana.
Canım!
İyi ki varsın hayatımda.

Hamza Mamaş

Cümbüş Bitti

Mevsim kışa dönmüş,
Ben bahar bekliyorum.
Biçare hissiyatım arş arz arasında.
Çelişkili duygularım eziliyorum.

İlim, irfan, izan, iman ne fayda.
Bitap yürek, hissizlik var hissede, payda.
Ne narı var gönlümün, Ne nevbaharı,
Bahtsız yaşar ölürüm saray da handa.

Ben gidince rüzgar varsın toz kaldırsın.
Biçare gönlüme yar, gün saydırsın.
Kavuşurken varlık büyük kabule,
Yok olmayı fısıldadım kendi kendime.

Düştü dünyanın takkeşi keli göründü.
Nur içinde bilinenin ışığı söndü.
Uçuyorum diyorsun balon göründü,
Bitti cümbüş, aynalar sükunete büründü.

Mevla bırak uluyu, katreyide soracak,
Bana ait sırlar da sana ayan olacak.
Mücbir ilticadır bu, her kul aydınlanacak.
Bırak günahları taşlar bile yanacak.

Hamza Mamaş

Cür'et

Gecenin izbe yanıldır günaha şahit.
Gündüz aşikardır her şeye.
Ya yanar su iklimler boyu.
Ya inat eder susar günah korkusu.

Ecelini verir emrine amel
Ya muaccel, ya miskin.
Yanaşır gecenin kuytusunda kirli bir his.
Ne hail olur gülmene nedir ki beis.

Sükut edersin işte böyle
Ne sual var...
Ne selam...
Ne kelam...
Sende günaha cür'et yok vesselam.
Sadece aynada siluetin değişiyor zaman zaman.

Hamza Mamaş

Çalgılar Meyler

Konuşuyorsun avazın çıktığı kadar.
Ettiğin söz,
Döktüğün dil boş.

Ağlamaklı oluyorsun bazen.
İnce sesin,
Narin tenin,
Bu sıfat senin...

Bir varsın dünyada,
Bakmışın yoksun.
Bugün insansın güya,
Yarın ise yosun.
Kalkıp yürüyor,
Gülüp oynuyorsun.

Bazı zamanlar ah çekip ağlıyorsun.
Biliyor musun?
Hakikatte yoksun.

Çalgılar,
Çalgıcılar.
Meyler,
Meyhaneler.
Sayamadığım, dünya'ya dair daha neler neler...

Bir nefes ile geliyor,
Bir nefesle gidiyorsun.
Nimet sanma dünyayı,
Bak terk ediyorsun.

Bu tene emanetçisin,
Bu mirasa bekçisin.
Gün gelip, devran dönünce.
Dünyayı terk edeceksin.

Hamza Mamaş

Çay

Dostluğa muhtaç olduğum anlarda gelir çay aklıma.
Öyle ise bir çay koyda içelim.
Hareket eden ömür treninden,
Şöyle bir dünyaya bakıp geçelim.

Yeis varsa; kahve de var, çay da.
Bazen bulanık akar ömür denen pınarda.
Kara bir çaydanlıktan, nar gibi çayla.
Muhabbete dalıp akıp gidelim.

Gönül muhabbetle şen şakrak olur.
Akşam oldumu çay sofrası kurulur.
Ne mey, ne meyhane sorulur.
Tavşankanı çaydan koy da içelim.
Muhabbet ortamında kendimizden geçelim.

Asırlık meseleler çayımıza karışsın,
Çoluk çocuk bu aleme alışsın.
Kahkahalar gözyaşıyla barışsın.
Nar gibi çaydan koyda içelim.

Ne sarhoşluk verir, ne uyku, ne zarar.
Gönlün yaralıysa muhabbet sarar.
Hak yazıyorsa onda vardır bir ayar.
Acımızı çayımıza katıp içelim.

Kahvede kırık yıldır hatır, çayınsa bitmez.
Bu çay, bu muhabbete bir ömür yetmez.
Hayat denen sermaye peşimizden seğırtmez.
Koy bir bardak daha içip gidelim.

Hamza Mamaş

Çekiyorum

Mıknatıs gibiyim
Yakınsam çekiyorum.
Ya cile buluyor kendime
Ya aşk acısı çekiyorum
Her durumda
Her zaman
Çekiyorum.
Çekiyorum
Çekiyorum...

Hamza Mamaş

Çiçekler Ölüm Kokar

Hepimiz firakın kıyısındaız.
Saatler, günler, aylar ayrılığa kurulu.
Mizansen misali yaşanıyor hayat.
Sahne de oyun da ayrılık kurgulu.

Gelenin kalmadığı,
Gidenin, dönmediği bir perdedeyiz.
Rol kavgaları aldı başını gitti.
Menfaate göre Her şey, en masumumuz bile değişti.

Sanki; gitmeyecek gibiyiz dünyadan.
Yersiz ihtirasların kölesi olmuşuz.
Kağıtlarda roller figüranlık olsa da.
Hayat bu ya, hepimiz başrol olmuşuz.

Sevgi; yapmacık da olsa kalmadı, yazık.
Mahşeri bir kargaşa doldu ortalık.
Atı her alan Üsküdar'a yöneldi,
Doyumsuzlar yüzünden, duygularda köreldi.

Zaman ayrılığı fısıldarken kulağıma,
Sanırsın ölümsüz, biri çıktı yoluma.
Tüm imkanlar ile dünya için savaştı,
Garipti ruh hali, sanki ölüme savaş açtı.

Gözünde, ne ilmi vardı İslamın.
Ne beşeri kanunların korkusu.
Sürüyor atını bir uçtan bir uca.
Hayır değil bu koşmaca, bakacağız sonuca.

Zamana saçılmış dururken binlerce bilgi,
Doğum ile açılmışken ahiret kapısının ilki.
Bu hırs, bunca heves, bu ne anlamsız ilgi.
Her can ölecek beyler, çıkmayacak mı sizinki.

Arefesindeyiz beyler arefesinde...
İlla haykırmak mı gerek her seferinde.
Ecel diye bir şey var milyarları peşine taktı,
Sende kalmayacaksın, dedeni sana mı bıraktı.

Fazla yayılmayın beyler...
Göç zamanı toparlanmak zor olur.
Beyler!
Bildiğim tüm hayatlar ahirete tapulu.
Kokladığınız en güzel çiçek bile ölüm kokulu.

Hamza Mamaş

Çocuk

Cennet var bakışlarında çocuk.
Kötüler anlamaz seni.
Dünyayı, dünyalıkları versin Mevla dilediğine.
Tüm zenginlikler sendedir çocuk.
Masumiyetin görünen yüzüsün.
Cennet bakışlar bir sende çocuk.

Hamza Mamaş

Çocukluğum

Hep düştüğümü hatırlıyorum.
Ağladığımı...
Yokuş aşağı düşerken,
Taşlardan kaydığımı.
Ark yolun başında,
Kimsenin elimden tutmadığını,
İnsan azmanlarının "kendi düşen ağlamaz" diye mırıldandığını hatırlıyorum.

Çocuk oluşumu hatırlıyorum sonra...
Minicik ellerimle ellerini saramayışımı,
Yürürken paytaklığımı,
Çocuk olsam da adamlığımı hatırlıyorum.

Onca olanlara,
Sayısız ölenlere rağmen uslanmayanları hatırlıyorum.
Hiç gülemeyişimizi.
Hatırı sayılmaz dünyada,
Hatırlanmayışımızı hatırlıyorum.

Bektaş dayı'yı hatırlıyorum.
Zeynel herifi,
Kezik bektaş,
Sele bekiri hatırlıyorum.
Sanırım bende sona geliyorum.

Beni ve sekiz kardeşi hatırlıyorum sonra.
Dokuz yetimi, dokuz acıyı ve dokuz sahipsizi.
Yalın ayak halim geliyor gözümün önüne,
Yırtık, eski elbiseleri anımsıyorum.
Senin temsil ettiğin yetimlik canlanıyor gözlerimde.
En yakının sahip çıkmayışı,
"cebbar cebbar bir ayağında lastik yok, bir ayağında var." Deyişi çınlıyor kulaklarımda.

Sonra imtihan sırrı geliyor aklıma.
Cennetin dokuz kapısının kapandığını duyuyorum.
Ya Rab!
Şimdi büyümüş ellerimle sana yakarıyorum.
Düştüğüm yerden kaldır beni ve kardeşlerimi.
Günahkarlar guruhundan ayır , tut ellerimi.

Hamza Mamaş

Dane

Akışına aldırma yılların.
Sap, zamanla samana döner.
Kismette olmak ise has bir dane
Başak olur yerin olursun dane.

Üzüm isen, şarap da şerbette sensin.
İsteyen hayır alsın, isteyen de demlensin.
Hak taala bahtına bolca güzellik vermiş.
Hakikatin gizli, ayanınla çirkinsin.

Öyle ki, mevla iki kılmış cihanı.
Biri garbında, biri şarkında kaldı.
Has bir bahçenin güzel kokan gülüsün.
İsteyen posanı, isteyen suyun aldı.

Saydıkça yıllar ahirine götürür.
Bir sam yeli ki, ortalığı döndürür.

Hamza Mamaş

Değdimi

Çekip gitmeyi hüner mi sandın.
Demek sende nefsi arzuya kandın.
Bu dağın ardını Gülşen mi sandın?
Söyle kız söyle gittiğine değdi mi?

Uzaktan hoş gelir davulun sesi.
İhanette kesilir aşkın nefesi.
Güldürdün garibe bütün herkesi.
Söyle can söyle gittiğine değdi mi?

Sen gidince kargalar karargâh kurdu.
Gülüşende ötüşen bülbüller susta.
Öylece bıraktın bir akşam üstü.
Koyuverip gittiğine değdi mi?

Ne şan oldu bana, ne şöhret, ne gam.
Zoraki sevdadan sıyrıldı yakam.
Bin bir türlü kuşkudan arındı kafam.
Bu sevdaya kıydığına değdi mi?

Hamza Mamaş

Değirmende Uncusun

Ne sağ,
Ne solcusun.
Sanma ki sen sonuncusun.
Her şey sanma kendini...
Değirmende uncusun.

Savruluyor güz gelince yapraklar.
Soğuyuverir şu kapkara topraklar.
Tükeniveriyor yaşanası yarınlar...
Önemseme kendini altı üstü sucusun.
Değirmen başkasının sen sadece uncusun.

Ömür dediğin küçücük bir sermaye,
Bugünün belli değil, kuruyorsun seneye.
Be güzel kuzum hanedan, hanedandan sana ne.
Güzel gözlüm ne sağcı ne solcusun.
Değirmen başkasının, altı üstü uncusun.

Hamza Mamaş

Dehliz

Ortalığı gül kokan bir sessiz bahar sardı.
Çok yeşil göz gördüm nurlusu sende vardı.
Ey umut!
Ey hayal!
Ey yeşil gözlü yar!
Yokluğun dehlizinde gönül seni aradı.

Hamza Mamaş

Dengesiz

Acı çekiyoruz...
Ölümüne seviyoruz sevdiğimizi.
Öylesine itiyoruz ki,
Ahrete kadar gönderiyoruz nefret ettiğimizi.
Soy-Sop
Yakın-uzak
Hısım-akraba
Konu-komşu hiç önemli değil.
Soyluca seviyoruz sevdiğimizi,
Soysuzca satıyoruz sevmediğimizi.
Sağımız solumuz belli değil yani.
Dengeler dünyasında yaşıyoruz dengesizce.
Hem sevişip...
Hem savaşabiliyoruz mesela.
Ürkütüyoruz sürülerimizi,
Sonra toplamaya çalışıyor,
Bugün taşıdığımızı,
Yarın taçlandırıyoruz.
Dengeler dünyasında yaşıyoruz;
Dengeler dünyasında...
Hoyrat...
Salaş...
Ve dengesizce...

Hamza Mamaş

Deniz

Usulca sokuluşun yok mu gecenin koynuna.
Kimseye aldırmadan kumsala sere serpe dağıttığın bembeyaz saçların.
Ufku doldurur masmavi bakışların.
Tenimi serinletir dokunuşların.
Ilıklığında bedenimi sarışın.

Hey! Deniz.
Seslenişim sanadır,
Sitemim sana.
bir yaz olsun yar olmadın bana.

Hamza Mamaş

Deniz

Hastalanmışsın.
Kötü bir hastalıkla savaş veriyormuşsun.
Üzüldüm...
Yaşamın baharında olan,
Hayata zorla tutunan bir umut için üzüldüm.

Memleketten resimler paylaşmışsın.
Dallardan sarkan kabaklar,
Sisli yollar,
Sararmış yapraklar,
Hazana dönmüş havalar.
Yani yüreğinle sesleniyorsun.

Hayatı,
Umutlarını düşün...
İşini,
Kendini,
Öksüz bırakacağın düşlerini,
Yorulursan üzülecekleri,
Mücadeleyi terk edersen yetim kalacak hayallerini düşün...

Ayağa kalk!
İrkil, doğrul...
Sağlığına sevinenlerle övün,
Martı kadar hür,
Fikirlerindeki kadar özgür.

İşte yeniden geldin.
Hoş geldin.
İyi ki geldin...

Hamza Mamaş

Dua

Duyguları yoğun yaşıyorsun biliyorum.
Tüm dualarım sana...
Adınla, yaradana yakarıyorum;
Çiçekli yollar,
Güneşli baharlar,
Boy boy çocuklar,
Kucak kucak torunlar diliyorum.
Bereketlensin ömrün,
Şifa bulsun dertlerin.
Can!
Senin için dualarım.
Senin için üzülüyorum.
Ve seni özölüyorum.

Hamza Mamaş

Duygusallık

Dün güzeldi.
Din de güzeldi.
Kötüye kin,
Haylazdan miskin güzeldi eskiden.

Tozlandı ruh,
Çok puslandı yürekler.
Mahsur kaldı dünyalıklar altında gülümsemeler.

Manevi bir rüyayla uyandık cehaletimize.
Şarktan garba hurafeler alındı, anlatıldı. Anlatıldı.
Zenginin ayak ucunda ölmek,
Fakirin başında dikilmeye yeğ sayıldı.

Mecusinin ocağında yanan ateşte ısındık,
Gafletle sığındı azametliler siyon yıldızına.
Ne inandık, ne inanmadık, halimize şaşıp kaldık.

Şimdi hadiselerin diline kulak verip
Yalanın melteminde serinleyip,
Sığ duygusallıklar,
Soluk insancıklar
Kıyametleşen damlacıklar seyrediyoruz.

Hamza Mamaş

Dümenci

Herkes dümenci ruh haletinde,
Oysa, batıyor gemi her seferinde.
Kurudu denen dallara, kara bulutlar can oluyor,
Mevla çeviriyor dümeni, sanki sana soruyor.

Öyle hırs, öyle ihtiras, öyle bencillik hissi.
Kutuplara can üflüyor sanki, dengesizin birisi.
Mercanlardan, dağlara her yere nimet veriliyor,
Çıkmış rızık üstünden, nasiplendiriyorum diyor.

Kainat ahenk ile dönüyorken dip dibe,
Kurar kendini ahmak, düştükçe dibe.
Dağ, taş, nebatat, bütün hayvanat.
Nasiplenir tüm canlı katre katre, kat kat.

Sınırsız bir denizin bir küçük damlasıyız.
Han'ın kapısı açık sonsuzluk seyyahıyız.
Sevgi, her mekanın parçalanmayan harcı.
Ne çok can gelip geçti; sen-ben bilmem kaçınıcı.

Hamza Mamaş

Dünya

Dünya bir sürgün yeri,
Ben de sürüldüm.
Bunca kul içinde,
Ben seni gördüm.

İyi-kötü günlerimiz oldu.
Başaklar sarardı, ekin savruldu.
Bu ruh cennetteydi kovuldu.
Bunca kul içinde seni buldu.

Veda vakti;
Hem senden, hem sürgün yerinden.
Kayıp gidiyor dünya ellerimden.
Seni arzulamama rağmen,
Kader trenine biniyorsun sen.

Ey dünya! Yar sana kalsın.
Ben murat almadım, bari yar alsın.
Bencileyin garibi hatırlar mısın?
Firak gemisine binmişim ben.

Hamza Mamaş

Dünya Hayatı

Amaç; dünyada sonsuz yaşamak değil.
Elinle cennete kapı açmalı.
Eğrilirken dünyada ki doğrular.
Eğilmekten bir ömür kaçmalı.

Dünü varsa, yarını da olmalı.
Hayali bir cennete sımsıkı sarılmalı.
Efkar ile terketmeyip ihsanı, iyiliği
Kısacık ömüre cennetler sığdırmalı.

Yokuşlar var önünde, ömrü tüketen.
Tutunmalı ibadete, ömür öğütülürken.
Koskoca ömürü beyhude geçirmemeli,
İbadetle, ihsanla Rab'ı hoşnut etmeli.

Hamza Mamaş

Dünya Sırtımızda Yük

Dünya sırtımızda yük,
Dertler, dünya kadar büyük.
Tırmanırken acz içinde dik yokuşları;
Yalın ayak,
Hırpalanmış,
Perde sıyrılmış,
Hırka sökük,
Ve boyun bükük.

Hamza Mamaş

Ebediyet Yolcusu

Ebediyet yolcusu git güle güle...
Ardında yıllar var yollar var ardında,
Sonsuzluk şarkı olmuştu dilinde,
Şimdi ise sen sonsuzluğun içinde.

Ne kaldı ki bakışlarından geriye,
Sevilende unutulmuş anladım.
Eller sallanırdı gidenlerin ardından,
Ve yollar vefasızmış farkına vardım.

Bir boşluk var şimdi gönlümde,
Sönmeyen bir ateş yanar yüreğimde,
Hazan şarkıları susmaz dilimde,
Yoksun, yolcusun sen; isyanım yalnızlığa.

Gözyaşı mukaddestir onu da döktüm,
Acırda dönersin diye boynumu büktüm,
Şimdi seni sensizliğe bıraktım,
Dönmeyeceksin; ebediyet yolcususun anladım.

23/06/2000-çağlayan

Hamza Mamaş

Eğil

İnsanın ölümsüzü yoktur.
Haşa!
Olsa olsa ya Rab insan,
Ya insan Rab ola.
Ölümsüzlük mümkün değil.
Eğil ey sultan eğil.

Hamza Mamaş

Eller

Efkârına mana veremiyorum.
Sana gam veren el değil mi?
Savrulmuş umuda ait neyin varsa.
Ayrılık getiren vade yeli değil mi?

Tavrını sarmış sükûtun seli,
Eleme bağlanmış saçının teli,
Terk etmişsin yüreği, bırakmışsın ser'i.
Sana keder veren el değil mi?

Avunmaktır umudun en güzel yeri,
Dururken boşalmaz alının teri,
Yürektedir huzur, yürektir yeri.
Sana keder veren eller değil mi?

İstersen aynada kendine bir bak.
Yeis denilen hissi geride bırak.
Huzur vermeyeni dününe bırak.
Sana keder veren eller değil mi?

Değişti düzen, bozuldu has.
Aynı değil hamam, aynı değil tas.
Ne münazara götürür, ne de bir kıyas.
Sana elem veren eller değil mi?

Hamza Mamaş

Emellerim

Bir mezarlıkta yerim,
Bir ocakta mermerim var.
Emellerimi sorarsan...
Emeller evren kadar.

Bir solukluk içim var.
Otuz dakika saltanat.
Bir pamukta kumaşım,
Yakılmamış ateşim var.

Anne rahminden cihana,
Musalladan makbere gidişim var.
Köksüz bir ağaç değilmişim.
Milyarlar geğmişim var.

Hamza Mamaş

Emmi

Gürültüye bakıyorsun manasını bilmeden.
Cellâtların saldırıyor daha sözüm bitmeden.
Sanma ben sorumluyum bu güttüğün sürüden.
Hakkın hesabı var biliyor musun emmi?

Ne ihtiras varmış sende imandan da ileri.
Tüm yaptığın yalan dolan, hilen bile hileli.
Sencileyin görmedim kendimi bildim bileli.
Bu ne büyük bir talan, doymaz mısın be emmi?

Açtın mı ağzını ayet, hadis akıyor.
Sâf kalpli inanlar sözlerine bakıyor.
Bilmez misin cellâtların nice canlar yakıyor.
Mahşerde mizan var bilmez misin be emmi?

Etrafında debdebe, etrafında ihtişam,
Ne heybet kalacak sende, ne de şaşalı yaşam.
Duamdır ıslah ol. Perişan olma paşam.
Hırs atına binmişsin lâyemut musun emmi?

Şer şebekelerini baştan taktın koluna.
Söndürülmez bir ateş yaktın yurduma.
Hırlı hırsız demeden soktun yurduma.
Hancı nedir? Yolcu ne? Bilmez misin be emmi?

Bırak yurdumu; evren bile kocaman bir yoldu.
Doğumla başlayıp, ölüm ile bitiyordu.
Biri sanki sana ilahlığını duyurdu.
Niyet ne, amel ne nerden bildin be emmi?

Sür atını, uçsuz bucaksız yığınlara.
Umut bırakmadın yaşanası yarınlara.
Savaş açtın içtihadını soranlara.
Allah'a iman ettim. Senden korkar mıyım emmi?

Aslını Allah bilir.
Ben sadece zan ederim.
Zahirde gördüğümdür bu.
Bir ömür iz sürdüğümdür bu.

Hamza Mamaş

Erciyes

Camlar, çerçeveseler, perdeler.
Geçmişe dair daha neler neler.
Hiçbir şey kalmamış sana baktığım yerde.
Erciyes; dermansın bendeki derde.

Boğazköprü, Kapalıçarşı, camii kebir
Aktı, geçti zaman değiştiler bir bir.
Erciyesin bağrında kar yaslanmış duruyor,
Prenses misali yüzyıllardır uyuyor.

Yoğunburçda uçuşan tozlar
Meydanda salınan kızlar
Hunat camide yıkanan yüzler
Hiçbir şey kalmadı dünden geriye
Dönüp bakıyorum Erciyes yerinde.

Sarkaçlar, sarnıçlar, kaleler, surlar...
Talas, Tomarza, develi, mancusunlular.
Hiç kimse kalmadı eskilerden sende.
Erciyes; karlarınla duruyorsun yerinde.

Tarihler değiştirdi koskoca şehri
Burası kayseri, İstanbul ne ki!

Hamza Mamaş

Eşli Eşyalar

Eşyalar var palas pandıras.
Eşyalar vardır nizami.
Mesela; at ile eğeri,
Şap ile keşeri,
İbrik ile leğeni gibi eşli eşyalar.

Hamza Mamaş

Ey Gönül

dur ey gönlüm dur akmayı bırak,
hayat fani beka sahibine bak
biliyorum yine bir kez daha aşıksın
ve yalnız dolanıp bu vadide bir maşuk aramaktasın.

snızlatan nedir seni bir nar misali,
bir feryat figan ve bir ahu gibi
geçer ömrün her daim bir su misali
uslanma bilmedin oyun ve oynaştasın

yandın oduna ciğer dağlandı
hayal yandı umut yandı hasret uyandı
sıratlar gelip yar ile aranıza dayandı
ve sen hala boş bir yakarıştasın

kaç kez yemin bozup kendinden geçtin
bir harabe misali zaman eskittin
şimdi bari düzelme değil mi senin niyetin
ahir zaman dediler bir acip halettesin

Hamza Mamaş

Ey Mevla

Kadirsin her şeye bilirim.
Bir küçük ölüm emaresi gönderir,
Tüm savaşları bitirirsin.
Kabe'den çıkarıp namazı,
Endülüs'e ezanı yeniden getirirsin.
Kudretini sorgulamam senin.
Hem çareyi, hem çaresizi bilirsin.
Yüzü yere düşmüş gariplerin hürmetine,
Dünya denen sürgünde,
İstersen ızdırap ateşini söndürürsün.
Senin varlığına rağmen zulmedenleri,
Çareyi yok ederek süründürürsün.

Ey Mevla!
Şanını unutmuşken insanlık,
Kulu kendine döndürürsün.
Ezan, Şofar, çan sesi demeden,
İman emarelerini güldürürsün.

Ey Mevla!
Şifa dilenemem senden bugün.
Gırtlığına kadar dünya'ya dalmışken insan,
İşaret fişliğini söndür diyemem.
Mazlumun feryadı sana ulaşmış,
Sen görmezden gel diyemem.
Nefsine zulmederken insanlık,
Devam ettirmeni isteyemem.
Mazlumlarının ahı henüz dinmişken,
Zulme yeniden kapı arala diyemem.

Ey Mevla!
Yemen, Suriye, Arap, Acem bilirsin.
Türkistan da olanlara tek şahit sensin.
Kul ne çeker ise dermanı sensin.
Bir vaha nasip ettin zalimler böyle bilsin.

Ey Mevla'mız!
Yönümüzü sana çevir.
Yolumuzu sana döndür.
Hırs ile kirlenen dünyayı,
Varlığınla arındır.
Bilirim; varlık da yokluk da sendendir.

Hamza Mamaş

Ezber

Hayat;
Sana
Bana
Ona ayrı değil;
Herkes'e aynı tarifeyi uyguluyor.

Eğdin mi dökölür
Bastın mı bükölür
Çektin mi sökölür
Rutinleri hayatın bu.

Seherde yatmaya gelmez
Sinir bu atmaya gelmez
Dost bu satmaya değmez
Hayatın rutini bu.

Çalışkanın var sefası
Tembellerin var cefası
Bu hayatın tabelası
Ezber gelir ezber gider.

Hamza Mamaş

Fakir Aşık

Hey gidi yar...
Sustum diye sözüm bitti mi sandın.
Küllendim diye közüm söndü mü sandın.

Ben sensiz sabaha hiç uyanmadım.

Bilesin bıraktığın yerdeyim.
Eskimezsın sen bende, ben her zaman böyleyim.

Unuttum sanmışsın yanıldın söyleyeyim.
Davetin olmadan söyle nasıl geleyim.

Hayatımın her anını nasıl da dolduruyorsun.
Selamını kesmekle kalbi solduruyorsun.

Bilsen yeter...
Bundan böyle varlığın, yokluğun bir.
Haylinle avunur aşık dediğin fakir.

Hamza Mamaş

Faniyiz

Öyle mağrur duruşuma bakma.
Sen de,
Ben de,
Can da,
Ten de faniyiz işte...
Göz kırpıp,
Can yakıp ateşli bakma.
Sen de...
Ben de faniyiz işte.

Etiz...
Kemiğiz...
Kanız...
İliğiz.
Menbağımız toprak, yine ona döneriz.
Gülüp oynayıp canımı sıkma.
İçim acıyor ne olur bakma.

Yol düz olsa da sendeliyorum.
Yemin,
Ant,
Tövbeye rağmen sen...
Yine sen, illa sen...
İlkel yanıma yeniliyorum.

Olsan ne...
Olmasan ne oysa.
Üç gün sonrası değil mi ki toprak.
Faniyiz fani.
Faniyiz...
Ne Ferhat
Ne mecnun
Ne şirin.
Sadece adam akıllı faniyiz işte.

Hamza Mamaş

Film

Filmi hep beraber seyredip güldük.
Perdede gece gündüz şirinler gördük.
Ha oldu ha olacak zaman öldürdük.
Yaşamdı mücadele ne tez öldürüldük.

Ne masum başladı nereye geldi.
Şeker şeker davranıp kalplere girdi.
Hıncır gibi bir anda nasıl semirdi.
Hayal neşe, hakikati cehenneme çevirdi.

Bu nasıl bir tezgah, bunu kim kurdu.
İslam diyarı güya, bu kimin yurdu.
Azrail gibi düzen, kudurdukca kudurdu.
Pamuk misali vatan hallaç olup savurdu.

Hamza Mamaş

Garip (deprem 2023)

Ne tuhaf...
Ben dahi bilmezdim dünya denen meskeni.
Bir garip toplulukta geldim öğrendim.
Oturup seyre daldım matem yurdunu,
Acı nedir, kahır ne çektim öğrendim.

Kader deyip adına canım alanlar,
Din diyanet adına yalan dolanlar,
Hakkın adına soygun, talanlar,
Ben dahi gözümle gördüm öğrendim.

Hani ya ev deyip teslim edenler
Yıkılmış şehirler, yıkılmış evler
Ölümü tatmış minik bedenler
Tedbirsiz ihanette gördüm öğrendim.

Benim küfretmemden şekva edenler
Haramı bulunca bolca yiyenler
Tezgahında tanrıyı teşhir edenler
Çok kazanırmış gördüm öğrendim.

Ne çok yazsam da sözüm kar etmez.
Hayat bu, arsızlarda film tükenmez.
Ha hak ha medeni kanunu fark etmez,
İnsan insanı yermiş gördüm öğrendim.

Son olarak;
Bildiğim sadece dünya kısıdır.
Dünya denilen, idamlık bir masa.
Ne yaşadık ne gördük, sürdük sürükleniyoruz.
Garip geldik evrene, garipçe gidiyoruz.

Hamza Mamaş

Gece-i Kadir

Bir gece-i kadr daha geride kaldı.
Arkası bayram olsa kaç yazar.
Her ulvi zamanın ardında
Sönük kalan anlar var.

Ne mutlu; rahmet havzında yüzene.
Ne mutlu; kurtuluşa erene.
Nur'a gark olduk kıymetini bilene
Bir leyley-i kadir daha geride kaldı.

Hamza Mamaş

Gel

Gel.
Minicik ellerini uzat Çocuk.
Belki güneşi görür, ayda yürürüz.
Tüm günahlara rağmen,
Kim bilir peygamberi görürüz.
Belkide ibrahim'ine yanan yüreğini söndürürüz.
Akan göz yaşına inat,
Ağlayanları güldürürüz.

Gülüşünü bağışla,
Haykır kahkahanı,
Umut aşıla yarınlarıma çocuk.

Hamza Mamaş

Gel Keyfim

Gel ey keyfim...
Gel.
Konuk bir güvercin gibi uğrayıp,
Süzülüp gittin yeniden.
Ne hazırda,
Ne huzurda payım kaldı.
Yokluğunda dakika yıl kadardı.
Muradım ıradıkca ıradı.
Vasati arpa kadar olan yollar uzadıkça uzadı.
Bıçarelilik öyle canımı yaktı ki;
Yokluğunda bıçak kemiğe dayandı.
Güneşe açılan tüm pencerelerim kapandı.
Mavi gökyüzü, deniz karardıkça karardı.
Gel ey keyfim...
Gel.

Ziller çalıyor dimağımda.
Ne mihmandar, ne misafir kaldı.
Hepsi uyandı.
Firakın fırtına misali.
Bende neşeye dair ne varsa aldı.
Var olan neşem,
Zaten bir pul kadardı.
Yaman bir hüsrân tüm ufkumu sardı.
Varlığının zerresi sebepti huzuruma, ayan.
Hüsrândan gayrı kalmadı ki arayan.
Gel ey keyfim...
Gel.

Gel ey keyfim...
Gel.
Kadehi doldurmuşum uçup gelirsin.
Belki yanında yâri getirirsin.
Kalakalmışken ben benimle.
Yalnız yüreğimi şenlendirirsin.
Sahiden sen hep böyle misin?
Uçururken ruhumu bembeyaz bulutlarda.
Ansızın yere indirir misin?
Ben seninim.
Ya sen benim misin?
Gel ey keyfim...
Gel.

Ben, beni ararken yokluğunun girdabında.
Beni bırak sen. Bana, seni buldur.
Dünyalıklar sükûtumda tepinirken.
Duygularım dünyaya tapınırken.
Tüm insanlık, yönünü dünyaya dönerken.
Bütün gözler pür dikkat dünyaya bakarken.
Yürek son atışını da dünya için atarken.
Bu yalan sevdadan ruhumu arındır.

Yalan olan uykudan bedenimi uyandır.
Gel ey keyfim...
Gel.

Bilemedim neredesin.
Ya da kimdesin.
Ayşe mi?
Fatma mı?
Ağrı mı
İlgaz mı
Kalabalıklarda ya da yalnız mı
Her neredeyse
Ya da her kiminle isen.
Gel ey keyfim...
Gel.

Bir eski İstanbul sokağından geçerken.
Sesini sesime kat.
Nefesini nefesime.
Varlığını, biçare ruhuma doldur.
Neşelenip içeyim yaşamak budur.
Ha manolya, ha erguvan açarken.
Çiçeklerle bezen bahçemi doldur.
Gülsün güneş...
Dağlar, ufuklar, dereler varlığınla şenlensin.
Yaradan aşkına sen ne kadar güzelsin.
Sinemde hakikat sadece budur.
Sen, seninle beni bir an evvel buluştur.
Gel ey keyfim...
Gel.

Hamza Mamaş

Gelin

Ömrümüz geçiyor gelin,
Ayrılık acı saçıyor gelin.
Dün benim idin bugünse elin,
Kalbime yara açıyor gelin.

Bir dakika olsun koyunda yatsam.
Sonra yola düşüp ecele gitsem.
Bu canım senin, sana terk etsem.
Bir tende iki ömür yaşarsın gelin.

Bir yazma verdidin su kenarında,
Güvercin gibiydi kalbin yanımda.
Sensizlik varmış benim yazımda,
Biçare özlerim ben seni gelin.

Karadır kaşın, eladır gözün.
Seninim dediydin, bu mudur sözün.
Farkı kalmadı gece ile gündüzün.
Ben sensiz zindanda yaşarım gelin.

Hamza Mamaş

Gelsene

Gel seninle durakları dolaşalım.
Sahilde buluşalım.
Banklarda konuşalım.
Hep eskilerden bahsedelim.
Kendimizle dalga geçelim...

Yıkık dökük,
Yaralı yanlarımıza bırakalım.
Boğulan mutluluğa,
Can simidi atalım.

Gel şöyle yanı başıma.
Sonsuza giden yüreğimizi azat edelim.
Acılara
Kırgınlıklara
Kaprislere bir son verelim.

Hamza Mamaş

Gergef duygular

Öf be hayat...
Yine karma karışık duygular içindeyim.
Kirlenen dünyama inat,
Tertemiz bir dimağ peşindeyim.

Bir yanda saz çalar,
Bir tarafta ney.
Gergef olur duygular,
Girift oldu her şey.

Madde...
Mana ne kaldı ki hakikat.
Öz'e duvar örüldü hem de üst üste, kat kat.

Eskilerde resimler kara,
Lakin cehreler akmış.
Bir sanal gerçeklik karası,
Tüm evreni kuşatmış.

Hamza Mamaş

Gidebilirsin

Tabii ki, bırakıp gidebilirsin.
Yanında anıları da götüreceksen.
Küllenmiş sevdami yaşatırım ben,
Yüreğimdeki volkanı söndürecekse.

Gidebilirsin tabii ki...
Baharı yaşayan gönül bahçemi,
Vedan ile karakişâ döndürecekse.
Aşk'ın ile beslediğın gönül kuşumu,
Acımadan, bir sözünle öldürecekse.

Gitmelisin...
Varlığın ile mesrur olan yüzümü,
Cefan ile cehenneme döndürdün.
Şen şakrak sürdürürken ömrümü,
Edna bir kula beni güldürdün.

Gidiyorsun.
Gidebilirsin.
Gitmelisin...

Hamza Mamaş

Girizgah

Çelişkiler yumağı düğüm düğüm,
Her surette kargaşadır gördüğüm.
Açılası mest eden meyhaneler,
Çözülür dilim ayan olur neler neler.

Hamza Mamaş

Gitme

Beni, bana bırakma ey yar!
Yalnızlığıma hız veren yeli sustur.
Sükuta mahkum iken tüm duygularım.
Kemanda aşk ile vuran teli sustur.

Yokluğuna mahkum etme ey yar!
Ayrılınca, yaprak dalına küstür.
Varlığın, evrenime en güzel süstür.
Elinde ise feryat eden, yüreği sustur.

Sensiz olmaz ey yar!
Baharım güneşsiz kalır.
Dallarım çiçeksiz.
Umuda açılan yollarım kimsesiz.

Beni avutma ey yar.
Sen gidersen, herşey gider.
Yaşam ışığım söner.
İlim, iman ne varsa gider.

Yar! Ne olur gitme.
Takatsiz kalır gelemem.
Ne olur, bana yol gözletme.
Olur olmaz kullara arkamdan söyletme.

Yar! Sonsuz bir yalnızlığa beni bırakma.
Yemyeşil bağlarıma ateşler yakma.
Rüya ise yaşadığım beni ayıltma.
Küstürme can'ı ten'e, ayrılma ey yar.

Esirgeme seni benden ey yar.
Cenneti senin için kestirmişken gözüme,
Durup dururken ruhumu cehenneme itme.
İmanım, amelim kar etmez ne olur gitme.

Avutma beni ey yar!
Kabem gibi yönüm dönmüşken sana.
Beni sensizliğe mahkum etme.
Nihayetsiz bir ateşe beni, ne olur itme.

Hamza Mamaş

Gitmedim

Sen güneşin avucundasın.
Hasrettir adın,
Umuttur hayat sende.
Her göğü baktığımda yadımdasın.
Sesim çıkmıyor diye,
Gittim mi sandın.

Hamza Mamaş

Gizemli İnsan

Kısacık sürdü yazılar,
Kısacıktı yazılanlar.
Ve kısacıktı senli anılar.

Kelebeğin kanadı gibi narin,
üveyk gibi tedirgin,
Saçma sapan,
Paldır küldür,
ve ansızın.

Şimdi veda zamanı..
Antolojide bir yazışma,
Bilinmeyen bir sima,
Hayal kurulmamış bir anısın.
Ansızın geldim,
Gidiyorum ansızın.

Hamza Mamaş

Gönlüm

Düşü çok...
Kışı çok gönlümün.
Senden gayrı işi yok gönlümün.
Ağlanası. Derdi çok gönlümün.

Sebep sensin derdime,
Döndürdün cehenneme,
Yanar durur halime.
Derdi çok yüreğimin.

Nazar ettin kalbimi yaktın,
Yetim gibi ortalarda bıraktın.
Ne çabuk kendini soyut bıraktın.
Düşü çok, derdi çok gönlümün.

Ben kaçarken koştun neden peşime?
Attın da seyrettin aşk ateşine.
Mevla vermedi mi vicdan kalbine.
Düşü çok, kışı çok gönlümün.

Bilse idim gözlerimi kapardım.
Kırardım, kızardım saç-baş yolardım.
Bakma diye kapılardan kovardım.
Derdi çok, kini çok gönlümün.

Özlüyorum...
Üzülüyorum...
Görmek istiyorum seni.
Duymak istiyorum sesini.
Çekiyorum hasretini
Derdi çok gönlümün.

Hamza Mamaş

Gönül

Yanma gönül yanma uykulara dal.
Uyanık olmaktadır sendeki bu hal.
Cehalet makbulse cehalette kal.
Bilsen bile söyleme uykulara dal gönül.

Kandili güneş sanıp, etrafında dönerler.
Yalancıdan mabut yapıp, ariflere söverler.
Menfaattendir içtihat, anane ve töreler.
Dur. Yerinde say. Uykulara dal gönül.

İllüzyonda ustalar bu dem görev başında.
Yanarsın ki; harlanmış iftira ataşında.
Batıl kazanmış, hak-batıl savaşında.
Öylece kal düşünme, uykulara dal gönül.

Perde sıyrıldı oysa ayan oldu oyunlar.
Dün sövdüğünü bugün, alkışlıyor koyunlar.
Derdi derman sanıyor aldatılmış yığınlar.
Bilsen bile söyleme uykulara dal gönül.

Çektiğin ızdıraptır, cahil nereden bilsin,
Deva gök kubbede, artık yerlere insin.
Serabın sevdasıyla ruh sükûnete ersin.
Hakka düşen hesabı görmeye kalkma gönül.

Hamza Mamaş

Gönül Ehli

Ey gönül ehli!
Derdi derman belleme.
Erenler bilir onu.
Aşkı gönülden ırak eyleme.
Kem söyleme, kelamın ruhu var.
Kıymet bilmeyeni kamil belleme.
Suyu yıkamaya çıktığım günden beridir,
Kirli görürüm çayı, dereyi, sazı.
Hatırı kalır neyin saza iltifat eyleme.

Hamza Mamaş

Gönül Lisanı

Öylesine dalıp gittin ansızın.
Hayal aleminde ne görüyorsun?
Yıkılmış düşlerin izleri var sende.
Gönül pencereden ne izliyorsun?

Vermeyi murat ettimi mevlâ,
İster yakında buldurur, ister uzakta.
Huzur nokta kadar senin ufkunda,
Uzaklara dalıp dalıp ne gidiyorsun.

Yetmiş yıla sığdırmış mevla insanı.
Kemik üzerine giydirmiş etten sıvanı.
Uzlaşalım diye vermiş bunca lisanı,
Gönül dilinden ne söylüyorsun.

Dün bir nehirdi, bak geçip gitti.
Cefa eden cefakâra eziyet etti.
Kâh iyi, kâh kötü dün, bugün bitti.
İkbal aynasında ne görüyorsun?

Gönlüne taht kuran eleme bırak,
Geçmiş geçip gitti, yarına bir bak.
Kaygıyı, tasayı dününde bırak.
Yarın tarlasına ne ekiyorsun.

Hamza Mamaş

Gördük

Hiçbir şey aynı kalmadı.
Aynaya düşen suret değişti.
Başkalaştı dünya,
Değişti hayat,
Bilinen kanunlara inat dünya değişti.

Büyükleri uyutan bebeler,
Kanı kanıksayan yüceler,
Derdi küçümseyen niceler,
Zulmü kutsayan heceler gördük.

Dedim ya, değişti dünya...
Yaramaz,
Yarım ağız,
Kusurda hudutsuz nice insanlar gördük.

Yazmakla bitiremem, bari burada keseyim.
İman denen sakal ise saki birazcık köseyim.
Ne kanun kar eder, ne iman aşırır dağı,
Körpenin kör inadı zafere varır gördük.

Hamza Mamaş

Görece

Görece yaşıyor her şey.
Herkesin yükü kendine ağır.
Benim acım bana,
Senin özlemlerin sana denk.
Ne kadar efkârlanırsan efkarlan,
Ne kadar acı çekersen çek.
En uzun acı temelli uyanana dek.

Hamza Mamaş

Gözyaşı

Karı eritecek sıcaklığımız vardı,
Ayazını hesaba katamadık.
Adamdan olan adam olur sandık,
Adamlık soyda değilmiş anladık.

Saldık rüzgarın yakasını.
Adaleti Allaha ısmarladık.
Aktı zaman, eskidi yüz.
Gözyaşı hep tazedir anladık.

Hamza Mamaş

Gölüşün

Yol misali, nihayetsiz bir sevdanın düşkünüyüm.
Hayalen her yerde, hep seni görüyorum.
Bilsen ki; kaç mevsim geçti sensiz.
Sonsuz bir sükût ile seni bekliyorum.

Kara gecenin, sabahı gibisin.
Bir bakışınla güneş'e eriyorum.
Gölüşün hayattan da öte bir hayat,
Bir yudum gülüşünle bahara eriyorum.

Hamza Mamaş

Güneş

Gözün aydın ey güneş.
Yeniden doğacaksın.
Varlığına sebep insana kavuşacaksın.

Kara bulutlar dağılıyor gökyüzünden bir bir.
Ne horlanırsın artık ne görülürsün hakir.

Varlığını renklendiren güle dokunacaksın.
Alev dudaklı yarı sen okşayacaksın.

Kıskanırım hadsizliğin ufkuma eceldir.
Arştan arza inişin bilinir muacceldir.

Hamza Mamaş

Güneşe Yürümek

Neden mahzunsun çocuk,
Nereleri hayal etmekteisin.
Cenneti anımsatır gülüşün...
Neyi beklemekteisin çocuk.

Hayat, yokuş yukarı akıtmak suyu.
Yaş denen şey yok oluşu adımlamak.
Neden bu büyüme acelesi,
Neden büyümekteisin çocuk.

Kader deyip geçeceğiz çocuk.
Yüzümüz gözyaşıyla yıkanırken,
Avuclarımız tozlanacak,
Merhamet belkide;
Sadece göklerde olacak çocuk.

Zulmün sarmalında yanarken,
Bir bahar yağmuruyla serinleyeceğiz.
Çocuk!
Kim bilir belki;
Melekler bizi seviyordur.
Belki de gök kubbe bize imreniyordur.

Masmavi bulutlardan süzüleceğiz çocuk.
Hayallerinden çıkagelecek annen,
Bir nurani alemde hasbihal edeceğiz.
Yaşanan tüm acılara inat
O gün çok eğleneceğiz çocuk.

Ateşi önemseme çocuk...
Kirli sakallı haydutları,
Yıkık binaları,
Silahları,
Bombaları özümseme çocuk.

Yakılmış bir ateş bu çocuk.
Elbette sönecek.
Yüklenmiş günahkârlar güneşte yürüyecek.
Asude bir iklimde sen-ben buluşacağız,
Dünya denen garabettin neyini konuşacağız.

Huzur sicim misali üstümüze yağacak.
Karmaşada kaybolan ruh sükuna kavuşacak.

Hamza Mamaş

Güneşli

Güneşe dair tüm hallerim, tüm hayallerim.
Solmuşsam kalınlığındandır.
Gülmüşsem nur yüzünü görmüşümdür.
Üzgünsem aramıza girenler vardır.

Direkt yada dolaylı anlatamam.
Sen halimden anla.
Coşkunsa ruh halim,
Varlığının enerjisidir.
Yürürsem her yön güneşe çıkar.
Durduğum her yer zaten güneştir.
Hem olduğum gün,
Hem öldüğüm güneşinim zaten.
Fahri mutluluklar atamam kendime.
Hem hızımı hem hazzımı ondan alırım.
Varsın yansın çöl,
Varsın ısınsın sular.
Yüreğimde güneşli kocaman bir yar var.

Hamza Mamaş

Günlerim

Günlerim geçiyor gözümün önünden;
Gamlı.
Kederli.
Dertli...
Acı çekiyorum bazen,
Doğum kadar bereketli.

Günlerim vardı benim;
Karamsar.
Acımasız.
Kasvetli.
Ruhum, darlanır ara sıra.
Ölüm gibi ibretli.

Eski günlerimi düşünüyorum bazen;
Kardelen,
Çiğ,
Ve gözyaşı gibi.
Öylesine umut dolu ki.

Günlerim geçiyor aklımdan;
Sağım, solum orman gülleri...
Bazısı sarı,
Bazıları mor,
Bazıları mavi.
Gürgen diplerinde yitirdim hayallerimi.

Günlerim vardı benim;
Hüzünlü çocukluğumda gizli.
Dereler benimdi,
Babalar elin.
Sefalet benimdi,
Safahat elin.
Ne suç işlemiştim mevlaya,
Babamı almıştı elimden benim.

Günlerim var şimdi.
Şen şakrak, neşeli hoyrat.
Türkülerle geçiyor ömrüm.
Gönül aynasına bakarım bazen,
Hicrandır o aynada gördüğüm.

Hamza Mamaş

Güzel İnsan

Yaşanmış yılların var.
Yaşamadan yaşlanmış güzel insan...
Aklaşmış saçların yorgunluğun emaresi.
Adalet timsali.
Kitap misali.
Melek emsali güzel insan.

Dürüstlüğü senden gördük.
Adaleti sende bildik.
Sen yaşadın, biz öğrendik.
Bir veda ile ukbaya gönderdik.
Belli; biz seni, Mevla kadar sevemedik.

Yolcusun şimdi.
Yıllarını,
Yaralarını,
Yarınlarını,
Yavrularını,
Dünyaya dair anılarını geride bırakıp;
Gözyaşıma aldırmayıp,
Gidiyorsun...
Sana dair her izi yok ediyorsun.

Sen, razıydın bizden.
Rabbim razı olsun senden.
Bir gölge gibi geçtin penceremden.
Kullukta koştun sen,
Hastalıktı miracın.
Annene kavuştun şimdi,
Mutlusundur inancım.

Hamza Mamaş

Haç İle Hilal

Hak ile batıl Savaşırken,
Yön dönünce batıla;
Çöküverir imanın kaleleri,
Yıkılır inancın minareleri.

Kim der?
Kim bilirdi ki?
Koca bir imparatorluk yerle yeksan olacak.
Kubbelere haç takılıp,
Minberler kathedra olacak.
Yüzlerce millet sahipsiz kalacak.

Yorgun balkanlar,
Talihsiz yemen,
Yetim Afrika,
Saymakla bitmez,
Uzanır liste taa uzak Asya'ya.
Verdin mi tarihe kulaklarını,
Duyarsın mazinin feryatlarını.

Nereyi söylesem sana,
Nereleri anlatsam.
Yazsam yazamam.
Anlatsam anlatamam.

Kırıldı her dalım.
Dağıldı duvarlarım.
Afrika dan Asya'ya
Savruldu yavrularım.
Adı Yemen'di,
Irak'tı, Suriye'ydi
Bir ucu Endonezya
Bir ucu Fas, Cezayir'di.
Kuzeyim Moskova,
Güneyim Hint deniziydi.

Her yere bahar gelsin.
Her yerde güller açsın.
Dökülen göz yaşları,
Kahkahaya ulaşınsın.
Bu koca dünyanın garipleri de gülsün
Yaradan dan dilerim zalimler sürülsün.

Hamza Mamaş

Halleştik

Biz bize halleşip gözyaşı döküyoruz.
Yangın nedir unuttuk güneşte yürüyoruz.
İnecek bir serinlik yürek elbet soğuyacak,
Tutsak olan insanlık atesten kurtulacak.

Hamza Mamaş

Handan

Evet..
Ne diyeyim ki.
Sana yardan başka ne diyeyim.
Huzurum çok uzaklarda.
Bizden geçmiş bu işler,
Yağmurun yamaçta tutunamadığı gibi,
Derine inmeyen hisleri söyleyemedim ki.

Hey gidi yar hey.
Nerde o kapından günlük yüz kere geçmeler,
Sokağın ayazında köşede sigara içmeler.
Pencerenin kenarında bir lahza göz göze,
Semt pazarında sözsüz görüşmeler.

Senden de bendende geçti aşk.
Çiçek tohuma durdu.
Yürek yoruldu.
Ömür savruldu.
Anlyacağın;
Yaş kemale erince dil kelama kavuştu.
Beden dinç olsada kalp ihtiyarlığa koştu.

Şimdi gülleri dökülmüş dal gibiyiz.
İllede bir ahiretlik gerek gerisi yalan.
Ne benden çınar olur sana,
Ne senden evime handan.

Hamza Mamaş

Haspihal

herşeye boşvermek lazım bence
hemde herşeye...
yanlızca rabbine açılan pencereler hariç,
sayabileceğin herşeye.

sen kazançtın bence;
hem ne kazanç? ..
ufacıcık ellerine uzanıyordun hayalimde;
merhamet içinde bebelerimize.
şimdi bak bir satır yazıyla ayrıldık senle.

kızmadım dedin,
ya kızarcasına çekilip gidişin?
gelmeyecek mi?
olmayacak mı beni sevişin.
gidişinle başladı bitişim.

sen yoksun,
sensiz yine netteyim.
bilinmez...
bilemezsin nasıl bir haletteyim.

hülyalara dalmıştım akşamları,
sensiz...
hayal meyal cemalinle.
bak bir çırpıda nasıl attın herşeyi geriye.

boşvermek lazım,
yada boş sevmek.
çekilirmi sevdalıyı lakırdılar arasına;
sözler arasına sıkıştırı vermek.
ŞEVDA VE AŞK RABBE İSE;
İŞTE SEVMEK.

Hamza Mamaş

Hasret

Rengi yoktur hasretin.
Olsaydı kara olurdu.
Ne gülün kırmızısı,
Ne papatyanın beyazı,
Ne menekşenin moruna denk olurdu ayrılık

Hiçbir şey olmaz hasret ile insana.
Ne dünya başına yıkılır,
Ne yolunu kaybedersin,
Ne damarların çatlar,
Ne de kalp krizinden ölürsün.
Dedim ya hiçbir şey olmaz ayrılıkta.
Sadece sonsuzluğa gömülürsün.

Kulp takmayın ayrılığa.
Aya, suya, ayaza benzetip küçültmeyin.
Hatırı kalır, üzülür, darılır sonra.
Öyle rutin, öyle sıradan değildir hasret.
Ayrılığı sığlaştırmayın öyle,
Hasret dediğin yok olmaktan ibaret.

Hamza Mamaş

Hatırla

Şükrüne layık zaman arama.
Güneşin d r leceği günü hatırla.
Kudret rüzgarı kırarken dalları,
Vaktin dolacağı anı hatırla.

Servetin canındır, sermayen  m r.
Bakiyim sanma her canlı ölür.
Dünya mekandır sonu görünür.
Defterin açılacağı anı hatırla.

Keremin kadrini bildiği aslı.
Özünü kaybetme, geçecek faslı.
Ya bakır g verir, ya demir paslı.
Maddenin yok olacağı günü hatırla.

 lmekilmek  rer kader yolunu.
Aramakla bulamazsın ömrün sonunu.
Mevl ya yolun çevir yahut yönünü.
Sırat bir köprüdür onu hatırla.

Hamza Mamaş

Hayal

Hayalden aldığım keyfi hiçbir şeye değışmem. Zira gerçeğin külfetine katlanacak kadar dirayetli değilim.

Hamza Mamaş

Hayal Bu

İhtişamlı bir mabetsin, kıblem diye durduğum.
Huzurumun sebebisin hayalen uydurduğum.

Ağlasan kimse duymaz,
Görünmezdir göz yaşın.
O kadar ulvisin ki; ulaşılmazdır başın.

Hiçbir şey anlatmaz sinemdeki yerini.
Cennet kıyas kaldırmaz bendeki değerini.

Hayal bu ya; hayalen kusursuz aşkı buldum,
Çetrefilli dünyanın hamallığından kurtuldum.

Hamza Mamaş

Hayal-hakikat

Sen sakınırken, cürmün gelir peşinden.
Aşk yakar yüreğini derinden taa derinden.
Maşukunu cezp etmek belli kaderin değil.
Sen ancak aşk ile hak huzurunda eğil.

Arafda kalmış ruhun, arafda kalmış aşkın
Maşuk sana ne uzak, ne bir yıldızdan yakın.
Yeisin amelinde ete kemiğe bürünmüş.
Leyla sanki tek sensin cihan çok Leyla görmüş.

Sanır mısın ki evrende senin kadar hisli yok.
Milyarlar ruh içinde senden ne kadar da çok
Elem ile ameli cem etmeyi bir bırak.
Aşk adına ne çok deva var etmiş Hak.

Sana güç veren yalnız korkular kalmış.
Hayal ile hakikat senden bir bir ıramış.
İnkisarın inkişaf etmiş kararan yüreğinde.
Deneme faydası yok aşık, maşuk senin neyine.

Hamza Mamaş

Hayalin

Bütün olanlar, gidişin ile başladı...
Mey şişesinden ayrılamıyorum.
Umuttun bende, unutmam seni.
Oldu hayalin; ekmeğim, aşım.

Ayrılığa gidiyormuşum an be an.
Acılar gizliymiş, yalanlar ayan.
Hasret dolu anlar sevginden kalan.
Hisliler süfli, duygular yalan.

Güzel günlerim de oldu seninle.
Gönül köşkünde mutlu bir kuldum.
Değişince sen, kader değişti.
Bu serkeş başım hiçliği seçti.

Hani nerede seccadem, nerede başım.
Meyhaneler oldu yol arkadaşım.
Sevgin ile doğrulur sağ olan başım.
Oldu hayalin; ekmeğim, aşım.

Hamza Mamaş

Hayat

Hayat uzunca yol.
Bazen eğri
Bazen doğru...
Salınır yolcuları.
Bazen deli,
Bazen doru.

İnsan!
Hayvan,
Canlı cansız,
Bütün nebatat.
Güçlenir ego,
Düşen dermana inat.

Fanıdır can,
Beka ararken yok olur.
Derdi dünya olan,
Hayat yolunda kaybolur.

Salıver emelleri,
su-i amel etmeden.
Yaş kemale erer,
Görüp geçmeden.

Hamza Mamaş

Hayat Yolcusu

Bir garip yoldayım, yokluk yolcusu.
Özümü hakka bağlamadım, işin doğrusu.
Ne tam berragım, ne bulanık su.
Çileli bir yolda hayat yolcusu

Hamza Mamaş

Haysiyet Fukarası

Her şeyin yokluğunu vermiş Mevla sana.
Geçimini haram üzere kurmuşsun.
Ahlak, edep, hayâ hak getire.
Sen, hayâsızlığının esiri olmuşsun.

Yaşın atmış, işin bitmiş.
Tüm necis huylar bedeninde cem etmiş.
Bütün yoklukları yaradan sana vermiş.
İnsanlık onurundan zerre nasip etmemiş.

Sana iltifat olur hayvan bile diyemem.
Yaradan'ın etmediğini sana ihsan edemem.
Eş, dost, ana, baba, hısım, akraba, çoluk çocuk,
Yokluk yaşattın hepsine, sonuna kadar yokluk.

Sana ait olmayana da benimdi diyorsun.
Kendimi bildim bileli haramdan besleniyorsun.
Anan nasihat eder "haramın binası yok" derdi.
Bu düstur üzere seni, Mevla yerlere serdi.

Kahvede sabahlarken sen; çok ana bedduası aldın.
Gençliği, kudreti sanırım ebedi sandın.
Gün gelince gününe ölüm güneşi doğacak,
Tutuşası bedeninin ateşe kavuşacak.

Dokuz yetim vardı, babandan miras kalan,
Garipler vardı elinde cennet olan.
Babanın yetimlerine her daim kin besledin.
Cennet vari havayı fırtınaya çevirdin.

Arsız fukara!
Sana; had, hudut, menzil koymadım.
Kalan ömründe kararmış kalbin gibi yaşa.
Kusursuzluğunla övünerek pisliğinde boğul.
Mahşerde, sadece ettiğin kadar bul.

Hamza Mamaş

Hey Anam Hey

Hamaset,
Haysiyet,
Hassasiyetler.
İdeal insana dair daha neler neler...
Her mekândan,
Her zamandan,
Dolup taşan haşa peygamberlikler.

Bir yaman gelişkiler yumağı içindeyim.
Akıl mı?
Ne kaldı ki akıllıca.
Sanırım ters yöndeyim.
Sığınacak bir adacık ararken,
Riyası bol bir evren de.
Pejmürde ruh halindeyim.

Ne güzel ekranlar oysa;
Işıklı salonlar,
Mezesi bol sofralar,
Aksırıncaya tıksırıncaya kadar doyanlar.
Heytt!
Açılın önümden yerinde sayanlar.
Hey anam hey!..
Şaşıyorum size.
Yangın yerinde kahkaha atanlar.
Bir bardak suda kıyamet koparanlar.

Hamza Mamaş

Hinzır Ruhlu Adam

Kimse durduramayacak seni.
Ateşin azabından gayrı...
Hak, hukuk, ahlak...
Anane, adalet tanımazsın.
Hinzır ruhlu adam!
Sen ne kadar utanmazsın.

Soyut kalır hesap-kitap,
Kuran, ayet düşer bitap,
Haramdır bildiğin sevap.
Bil be hınzır ruhlu adam...

Seni gören sabredecek.
Dünya seni raptedecek.
Azap seni zapt edecek.
Yan dur be hınzır ruhlu adam.

Sen cehennemi çağırırken,
Garip seni seyredecek.
Günahın üzerinde tepinirken,
Kısacık ömrün bitecek.

Günah uğruna koca bir ömrü yaktın.
Hinzır ruhlu adam!
Cenneti geride bıraktın.

Hamza Mamaş

Hiçlik

Güneş de misafir.
Merihde.
Sende,
Bende.

Amansız verilen savaşlara,
Başarılara,
Madalyalara,
Hınca hınç meydanlara inat olacak her şey.
Hiçlik yutacak amca,
Seni.
Beni.
Evrenide.

Kuruluyorken koltuğuna,
Ellerin kulpundaydı kapının.
Hiçliğe ramak kala oluyor her şey,
Bitmek üzere başlıyor;
Gölmeler,
Ağlamalar,
Sevmeler.

Sonra;
Hiçlik alıyor her şeyin yerini.
Güneşi,
Evreni,
Sevileni,
Seveni,
Seni,
Beni hiçlik alıyor amca.

Ne kalıyor nefesten geriye...
Kocaman bir hiçlik kalıyor.

Hamza Mamaş

Hilal

Ne Őeymadır, ne Őule ilgi duyduğum.
Doğrudur hilale aşık olduğum.

Hamza Mamaş

Hissettir

Ne gördüm,
Ne de duydum.
Belli hayalen uydurdum.

Ne zahirdi gördüklerim
Ne hayat vardı yaşananda.
Zerre bir umut olsa yüreğim taşar orda.

Hayali bir umuttu benim sana duyduğum.
Cennet gibi bir havaydı hayalen uydurduğum.
Ne perçemin hakikat,
Ne gülün yüzün gerçek,
Yokluğun feryat gibi sanırım delirtecek.

Girdabına kapılmışım bir melodi dinliyorum.
Yelden gelen her nidayı sensin gibi dinliyorum.
Biliyorum ruhumun, sen en yüksek yerindesin.
Varlığını hissettir yüreğim serinlesin.

Can evinden gelip geçti.
Can sadece onu seçti.

Hamza Mamaş

Hoş Geldin

Yokluğunda çok ufuklar dolaştım.
Döndün demek.
Hoş geldin.
Özlemişim seni...
Öyle efkârlı bırakmıştın ki...
Gelişinle sevindirdin.
Hoş geldin...

Asude bir iklimdi özlemini çektiğim.
Ruh huzurum,
Kandilim,
Nurum...
Hoş geldin.

Şen şakrak yüreğim.
Çırpınır.
Şükût dolar...
Sarı renklidir tüm mekânlar
Huzurum hoş geldin.

Hamza Mamaş

Huzur

Ne tam bir hayal,
Ne tanımlı bir hakikatsin.
Ruhumda belirginleşirsin ansızın.
Zamana sığmıyor varlığın,
Uygarlığın uğradığı duraklarda.
Kelebeğin kanadındasın.
Yokuşundasın hayatın.
Ağlamaklı yüreklerdedir hasretin.
Ya açılsın ufuk sana yükseleyim
Ya yaşansın ukba sana ereyim.

Hamza Mamaş

Huzur (istanbul)

İstanbul'u Hatırlatan ey kadim dost.
Geçtiğin yerlerde benim için de kal.
Seyrine dalmışken engin Denizin,
Bir nefes huzur benim için de al.

Hamza Mamaş

Huzura Ersem

Su gibi gelip geçiyor zaman.
Henüz hiçbir aşk ufkumda belirmedi.
Rüzgâr misali geçerken günler.
Hiçbir güzel benim için delirmedi.

Yüreğimin sıcaklığı bellidir oysa.
Kaderim atıl bir posta serildi.
Gayriye coşkun akar iken bahar,
Bahtımda her mevsime meysus girildi.

Ne intizarım var, ne itirazım.
Sanırım beklerken, geçer baharım.
Hak'a inkisar etmem. Aşkı yaşamasam da olur.
Belki; incinen gönlüm bir güzelden sorulur.

Ne zaman hayalen birini sevsem.
İnanır mısın bana? Aşığım desem.
Anlaşıldı. Dünyada maşukum olmayacak.
Bari; gökler ötesinde huzura ersem.

Hamza Mamaş

Hüzün

Bir gün uzaklaşır gözlerin semadan.
Ve ağlarsın yalnız başına.
Adını anınca yüreğin titrerken,
O da gider her şeyi yıkarcasına.
İki şey kalır geriye;
yalnızlık
Ve hasret...
İkisinin de meyvesi hüzün.
Farkı var mıdır?
Ne gecenin,
Ne gündüzün...
Hüzün,
Hüzün,
Hüzün...

Hamza Mamaş

İstanbul

Yol bu idi.
Han bu.
Su bu mu?
Ne o?
Kudretlim; titriyor musun?
Ölüm korkusu mu?

Yalılardan yükselen heybet yok.
Şaşalı törenler tükenivermiş.
Eski mehteranlar,
Yok olup gitmiş.

Şiiri şair yazdı,
Şairi sen.
Kimler kalmadı ki sende bir bilsen.
Nice âşıkları söylettin sen.
Tepelerinde gezinen bir Münir Selçuk olmak istedim ben.

Nerden bahsedeyim.
Bismelen neresi bilmiyorum.
Sana yüreğimin ucunda,
Bitmeyen bir sevda besliyorum.

Kim yoktu ki sende, nicelerini saldın.
Tarihin uğruna ne canlar aldın.
Adın İstanbul senin, soyadın gurbet.
Ayrıyım senden gel bu hasrete sabret.

Hamza Mamaş

İbadet

Sen her şeyisin bende.
Yakınlaşan umut,
Yeşeren düş.
Sana ermek ibadet.
Sevmemek seni suç,
Huzur senden ibaret.

Hamza Mamaş

İfşa

Ne yok...
Ne de varsın.
Yüregim de ince bir sızısın.
Yalın ayak yürüdüğüm yolda,
Tek başıma iken yol arkadaşımsın.

Var olman kaderim değil.
Ancak yokluğun keder.
Beklentiler dünyasında,
Beklemem gerekirse eğer,
Beklemeden yaşayışım,
Hayalde vuslata varışımsın.

Hem her yerde,
Hem hiçbir şeydesin.
Varlığın doldururken dünyamı,
Sen, tamah edip zerleşmekteisin.
Çözemedim. Neye sebepsin.

İnadına her şey.
İmkansıza rağmen, seni seviyorum.
Sensizliğe taht kurdum serinliyorum.
Huzur aleminde geziniyorum.
Gönül penceremden seni seyrediyorum.
Ruh sükunu sevgili...
Sana sesleniyorum!
Varlığın...
Yokluğun ne farkedir.
Seni çok seviyorum.

Hamza Mamaş

İhsan

Ne büyük nimetlerin içinden geçtik.
Sade bir yağmurun suyundan içtik.
Kararırken güneşin ışığında hür.
Ne hoşmuş yoksulluk hırslardan uzak.
Can çekişiyoruz, evrenin sonuna bakarak.

Ferah, sade günler masum çocuklukta kaldı.
Çocuksu iyiliğin yerini ne çok ihtiraslar aldı.
Yükünü aldı dünya, günahı sırtlandı insan.
Yıktı iyiliği adem, zararsızlık oldu ihsan.

Hamza Mamaş

İlmek İlmek

Havayadır duam, suya, toprağa.
Ummam şefaatt merhametinden.
Yalın yürür, yalın ölürüm sensizlikten.
Minnet etmem olduğun diyara,
Çıkıp gelmem peşinden.

Söylemem derdimi kimseye.
Tesir etmez yüreğine kanayan yaram.
Hayal dünyama sokmam yüreğin sızısını.
Meylin ile coşsa da gönül dünyam,
Ölsem Peşinden koşup yorulmam.

Ne gamsızım, ne hasretten uzak.
Yar ne olur, aşk adına yan yana dursak.
Sanır mısın inkisarım, az sevdiğimdendir
Penceremde ışıksın, ruhumda ateş.
Yürek yangınım kıyamete eş.

Bilsen, bastığın yollar bile sürur sebebim.
Şeni tanıyan güller bile ne şanslı.
İlmek ilmek işlenmişsin gönlüme.
Hava, su, güneşimsin.
Var ise cennet, işte öyle bir şeysin.

Hamza Mamaş

İmkansız Aşk

Sende var olmak vardı şimdi.
Varlığında hayat bulmak.
Nehir misali sana gark olmak.
Yeşil gözlerinde kaybolmak vardı.

Sere serpe dağıttığın tenine dokunmak vardı.
Mesafelere inat bir yastıkta olmak.
Sıcacık bedenle buluşmak
Sana ermek vardı bugün.

Baharı kaçırmış gonca gibiyim,
Her yanımda hazan, her yanımda hüzün...
Aşk şarkıları yazsam sana beyhude,
Zamanı geçirmişiz anlamı yok günümüzün.

Bir şarkının sözleri gibiyiz.
Ya sen erken doğmuşsun,
Ya ben geç kalmışım.
İmkânsız aşkmışsın oysa belli ben yanılmışım.

Hamza Mamaş

İmtihan

Saltanata soytarı gerek. Mala; hadim...
Şöhrete ihtişam, şan'a unvan gerek.
Yüce'ye makam gerek, makama ikram.
Her ne olursan ol. Sana, imtihan gerek.

Yıldızlar içinde yürürken sen her gece,
Bekaya açılıyor bilsen, ne çok pencere.
Sayısız göçüşler var farkında bile değilsin,
Layut musun ki evren, dizlerine eğilsin.

Dünyalık bol olunca dertlerin de artıyor,
Sarrafklar tezgâhından sana kibir satıyor.
Can gidince; yakut, elmas, altın da bir.
Karun dediğin adam; bir toprakta yatıyor.

Oysa; hayatın kıyısından yürümek gerek.
Kabanını kimseye tutturmadan,
Kapını kimseye açtırmadan,
Şofranı kimseye kurdurmadan,
Öylece dümdüz yaşamak gerek.

Keyfini sürmek gerek hayatın.
Uçsuz bucaksız kıyılarda dolaşmak.
Ulvi bir dalga ile köpüklere gark olmak.
Sonra; sığ bir limana sığınıp,
İssız bir gemi gibi uyuya kalmak gerek.

Hamza Mamaş

İnci Olsan

İnci olsan, saçılсан da evrene,
Çeşit çeşit haller gelir çehrene.
Dünya burası, dört başın mağmur olsa,
Baki olamazsın buralarda nasılsa.

Kainatların olsa, ihtiyaç akşamlık azık.
Dünya'ya meyil ile ahrete olacak yazık.
Bir damla suda, dünya malını yok etsem,
Şu boş kalabalıkları cennete sevk etsem.

Hamza Mamaş

İnsan

Çeşit çeşit insan;
Rengârenk.
Kim cennet,
Kim cehennem.
Kim kış,
Kim yaz?
Kim meltem,
Kim ayaz.

“Kurdudur insan insanın” derler.
Ya iyiye düşmeli,
Ya da uçurumdan...
Bahtı gülmeli insanın kalubeladan.

Hamza Mamaş

İnsanlar Tanıyorum

Hayatın bir köşesine çekilmiş insanlar tanıyorum.
Yaşlılar tanıyorum elbiseleri yırtık ya da yamalı.
Harama el sürmeden ömür tüketmiş.
Kendinin olmayanı almamayı şiar edinmiş
İnsanlar tanıyorum dünyayı cennete yol etmiş
İnsanlar tanıyorum öpülesi elleri kırışık, nasırlı lakin ak pak.
İnsanlar tanıyorum güneş gibi pas parlak.

İnsanlar tanıyorum, debdebeli yaşam, müthiş ihtişam içinde.
Karundan nasipli, krallardan da şanslı.
Mevcudatı var etmiş gibi şaşalı ve ihtiraslı.
Kuru ekmeğe muhtaç insanlar yakarırken,
Kılı kırk yararcasına sadece verirken hesaplı.

İnsanlar tanıyorum; balığı da Halik'ı da bilen,
Yetimi yedirip, mazlumla yarenlik eden.
İyilik ederken Hızır gibi gizlenen,
Dünyayı cennete yol eden insanlar tanıyorum.
Yüreği Kâbe gibi güzel kullar biliyorum.

İnsanlar tanıyorum, güya peygamber postunda.
Bırakmaz iman düşman bırak dostunda.
İmana hail insanlar tanıyorum.
Dinim adına utaniyorum, utaniyorum, utaniyorum.
Binlerce kalabalıkta bile tanıyorum.
Dini kullanan münafıktan utaniyorum.

Ne oldu ey insan...
Helal haram demeden, meskeni mülkiyet ettin.
Mala erişmek için her yolu mubah bildin.
Fakiri kullanıp gökdelenler diktirdin.
Malı mülkü bırakıp, sonuç tabuta girdin.
Ölümünle sadece tabutçuyu sevindirdin.

Güzel insanın anlı da yüzü de akdı.
Aldandı belki, aldatmadan yaşadı,
Güzellikler yaşatıp çekip gitti dünyadan.
Şan, şöhret, at, araba Almıştı sanırım Allah'tan.

Hamza Mamaş

İstanbul

Yıllarımızı verdik.
Koskoca bir ömür gitti.
İstanbul büyüktü zaten,
Bak sizlerde bunu öğretti.

Umudumuz vardı
Hayallerimiz
Gençliğimiz
Yetimlik gibi bir gerçeğimiz.
Bu koca şehirde,
Cihana değerdiklerimiz.

Ya bunca geride bıraktıklarımız;
Ağlamamız,
Gülmemiz,
Gezmemiz, tozmamız...
Şimdi bu şehrin sokaklarından yok olmamız...

Hey gidi İstanbul!
Sen ulusun.
Sen büyük.
Gariplerin mi sana yük.

Kim demiş pes edeceğiz.
Geleceğiz İstanbul geleceğiz.
Emin ol geleceğiz.
Yalılarını zenginlerine ver.
Kenar mahallelerinde,
Sükun içinde öleceğiz.

Hamza Mamaş

İşin sonu ölüm

Zamanı yoktur ayrıldığıın.
Gaybdan bir haberdır ansızın duyulan.
Yasatır seni öldürmeyen şey
İşin sonu ölümdür, budur hep unutilan.

Hamza Mamaş

Kalp

"kalp hastalıklı ise hece hece,
günaha bakar her pencere."

Hamza Mamaş

Kamer

Kırılmak sevginin muhkem emaresidir.
Sebepsiz inkısarın neyin nesidir.
Meylim ay'a, bir güzel muradım değil.
Neyleyim kıskanmanı suçu gönlümün değil.

Evrene fener olmuş etme hilal ile kendini kıyas.
Ya yönüm buldurur ya kendim oldurur ondandır iltimas.
Mecaz olan manayı döndürüvermişsin gerçeğe.
Sen benim alırsın, oysa ben hazırım hiçliğe.

Kırılmak da sevdaya dair, sen yaparsan doğrudur.
Koşulsuz sevebilmek, bence sevdalık budur.
Ya öldüre hilali aşkın intikam hissi,
Ya Ay'a savaş açar sevdalının birisi.

Hilalden maksat Ay'ın ta kendisidir.
Hilal dinde nebidir, Albayrak'ta özgürlük.
Hilal aşk yolunun emsalsiz rehberi,
Hilal iman misali cennetin emaresi.

Hamza Mamaş

Kara Adam

Beli bükülmüş, yaşlı, pejmürde bir adam.
Uzaklardan gelip kapıya yaslanıverdi.
Nasırlı, kırışık, titrek eliyle.
Kapının ziline dokunuverdi.

Kapıyı açtı yaşlıca bir kadın.
Kararmaya yüz tutmuş yazmasının toplayıp,
Görünen saçlarını şöyle bir geri serdi.
Merakla baktı kara adamın yüzüne, neyin nesiydi.

Baştan uca süzdü yabancıyı kadın.
Kaderi kararmış kara bir adam.
Adam uzatıverdi medet uman bakışlarla ellerini.
Sanırım günlerce lokma bile yememişti.

Kara gözleri gibi kara kalpli bu kadın.
Kara kaderli adama, sırtını çeviriverdi.
Kara adam karışık duygular içinde,
Karayemişin altına seriliverdi.

Örtmüyordu yazması kara kalbini kadının
Umurunda değildi damlalıktaki sarkıtlar
Yalvaracak mecali yoktu kara adamın
Halden anlayacağı yoktu yaşlı kadının.

Kadın nursuz bir bakış atıp, kapıyı kapattı.
Gece ilerleyince inlemeler çoğalıverdi.
Karin üstünde yatan, kara kaderli kara adam
Buz gibi soğuk gecede canını verdi.

Hamza Mamaş

Karam

Balköpüğü bakışım,
Esmerim,
Aynım,
Kaderi kara,
Varlığı hediye olanım.

Sesinle sözün,
Kalbinle yüzün ayrı söylüyor.
Şuh kahkahalar süslerken yüzünü,
Yüreğin;
"ben yorulдум hayat, gelme üstüme" diyor.

Ben seni seyrediyorum şimdi uzaktan.
Yüreğimde yürüyüşünü duyuyorum.
Sana açılıyor gönül pencerem.
Bir matem havasıyla üzüldüyorum.

Benim senli zamanlarım vardı.
Mevsim kıştı.
Kardı.
Borandı.
Lakin;
Ruhumu ısıtan bir çehren vardı.

Ellerini tutamıyor,
Seni unutamıyorum şimdi.
Ellerimde;
Üç beş satır yazı, birkaç fotoğraf.
Yüreğimde hüznün kaldı.

Hamza Mamaş

Kardelen

Üzölmeyeceğim artık.
Üzmeyeceğim seni.
Üzmeyeceğim kendimi.
Sen, sevme beni,
Ben sevmiyorum seni.
Sevgilim unutur musun beni.

Kocaman, yerin bende
Kâh tende, kâh tinde.
Yokluğun yara açamaz bende.
Çok güzel anılar yaşadım seninle.
Hayat, bir keyifti gölgende.

Ne zaman açarsan aç gönöl bahçemi,
Orada temaşa edersin seni.
Badı-ı sabaya kaptırdım hayallerimi.
Güller açarken bıraktım ellerini.

Bir rüzgârdın esip geçen.
Bir damlaydın penceremden kayıp giden.
Pınardın bahçeme hayat veren.
Kardelen misali bir sevdaydın,
Bir bahar rüzgârında savrulup giden.

Hamza Mamaş

Kavuşmak

Kıyısında, aşkın ile mest olduğum ırmağın,
Seni götüren sularına bakıyorum.
Sığ suların üstünde uçuşurken kuşlar,
Susamış yüreğimi sevdan ile yıkıyorum.

Nedensiz, heyecanla mırıldandığım şarkıda,
Hece hece, mısra mısra seni anlatıyorum.
Özlemin nüksettiği zamanlarda,
Boşluğunda evrenin, seni haykırıyorum.

Şilüetin beliriyor durgun sularda.
Özleminle öylece kala kalıyorum.
Az olsada ayık olduğum anlarda.
Vadi vadi seni haykırıyorum.

Sana rengârenk taşlar biriktiriyorum.
Zümrüt mü yakut mu akik mi.
Gölgeden gönüle, sana sesleniyorum.
Hasretin biteneceği tarih belli mi.

Yolculuğa çıkıyorum her sabah.
Sana hicret edip, senle uyanıyorum.
Çağlayan şelaleleri geride bırakıp,
Şessiz limanlarda sana kavuşuyorum.

Hamza Mamaş

Kelebeğe Su Vermek

Evren senden ibaret değil...
Kim bilir belki; dünya kendi ekseninde dönüyordur.
Bilemediğimiz, unutulmuş bir yerde.
Bir çocuk, bir kelebeğe su veriyordur.

Her şey değişirken hayatta,
Belki de dünya evrene, evren dünyaya benziyordur.
Doğumlar yaşanırken art arda.
Kainat denen kabul can çekişiyordur.

Hamza Mamaş

Keramet

Mezarlıklar gezerdim eskinin İstanbul'unda.
Edirnekapı, Eyüp, Şişli, Çağlayan.
Rum-ermenî mezarlığını hatırlarım şışlide.
Girişi ne kadarda heybetli, insan şaşıyor.
Sanırsın ki içeridekiler hala yaşıyor.
Çiçeklere bezenmiş resimli mezarlar,
Kim derdi ki resimli mezarda çağ açacaklar.

Hey gidi 77A! Alıp beni Beyazıt'a götürdü.
Padişahlar, vezirler,
Şiirler yaşıyor merhum olan şairler.
Kırılmış kavuklu mezar taşlarına Şeyhülislam dediler.
Koskoca makamları,
Kocaman insanları taş ile tasvir ettiler.

Sukut içinde kabristan, sadece kuş sesleri var.
Dünya ancak dünyalıklara yar.
Bilesin ki nefes O'nun, ömür O'nun, yol O'nun.
Bu millet, bu devlet emanetidir O'nun.
Makamdan makbere dek gitmeme derdindesin,
Bir makamın gücünden daha ne beklemektesin.

Ey kerameti kendinde bilen.
Makam senindir,
Mevki senindir,
Şan,
Şöhret,
Mal-mülk, doğru senindir.
Bilsen ki sadece ruhun senindir

Eğil ey sultan hak hatırına eğil.
Kemale erdi yaşın artık inzivaya çekil.

Hamza Mamaş

Kim Bilir

Ne de çok anlamsız,
Öylece durman orada...

Gül gibi gerçekken,
Hava kadar soyut.
Kuş gibisin yani,
Bilmem kaçını boyut.

Görüyor tutamıyorum.
Varlığını ispat etmişken,
Sana dokunamıyorum.

Kim bilir, belki hayır bundadır.
Keramet bu ya belki hayrı sondadır.

Hamza Mamaş

Kim Demiş

Kim demiş ümitsizlikten yıkılacağız.
Gün gelince mavi ufuklarda kanat vuracağız.
Gök kubbeye saçıldıkça saklanan sırlar.
Masmavi bir bahara uyanacağız.

Hamza Mamaş

Kirlendi

Su bile kirlendi, ellerin ne ki.
Ucube bir silüettir penceremdeki.
Ne yaşlısı masum, ne beşikteki.
Simalar kin dolu, dildeki ne ki.

İnsandı insana cefayı veren.
Melek yola çıktı, şeytan dönerken.
Tüm hesapların içinde fesatlık varken.
Diğmalar kirlendi, ellerin ne ki.

Kardeş kardeşin kurdu, kardeşlik varken.
Tüm cambazlar aynı ipte takla atarken.
Yüreğe dokunmayan gözyaşı çokken,
Duygular kirlendi, ellerin ne ki.

Cehennem gibi dünya, her yanı hüsrân.
Acep kim ola ki, bu düzeni kuran.
Mazlumlara ağlayan, zalim hükümrân.
Adalet kirlendi, ellerin ne ki.

Ne mecusî, ne musevî, ne islam bilerek.
Yaşıyoruz, topağtan bile hızlı dönerek.
Rant'a giden her yolu helal görerek.
Dinler de kirlendi, ellerin ne ki.

Hamza Mamaş

Koridorlar

Karanlık ve upuzun koridorlara hapis olmuş düşlerim.
Her tarafı çıkılmaz; her tarafı kapalı koridorlar...
Emiyor sanki damarlarımdaki son kanı bile bu yol,
Başlamakla bitirmek arasında bir hiç varlığım;
Sen resmimi çerçeveye koy.

Sessiz bir inilti,
Acı bir feryat var ruh derinliğimde.
Çıkamaz yollar;
Ve hep uçuruma açılıyor koridorlar.
Rengi belirgin değil ufkun,
Tanımadım asisini ve mavisini denizlerin,
Bildiğim tek şey kapkaranlık koridorlar.

Yalvarmak yanlış ise ben hep yanlış yaptım...
Sonsuz ve karanlık koridorlar içinde;
Beni ölüme;
Hata ölüm içere ölüme götürüyorlar sandım.
Çıktım,
Çattım,
Açıktım,
Yalvardım...
Lakin hep yalnız kaldım.
Umutlandım;
Unutulduğumu da geç anladım.

Artık yaşadığıma inanmakla inanmamak arasında bir yerde;
Belki de öğle vakti ben hala gecedeğim.
Bitmeyecek...
Uzadıkça uzayan bu koridorlar.
Ömrüm diyorum ya;
Olmayan ömrümde bitecek belki,
İşte o gün bitecek koridorlar.

Tiz bir sesle feryat ediyor yüreğim bu hengame içinde,
Kalabalıklardan yoksun koridorlarda duygular yoğun.
Gelen olmuyor,
Gidene de üzülüyorum.
Ancak ve ancak gelenlerden sonra gidenlerle vedalaşabiliyorum,
Bekliyorum açılsın bu koridorlar.

Labirentte kaybolmuş bir fare gibi;
Ne gidişimi,
Nede nereye gidişimin olduğunu bilmiyorum.
Benim dünyam ufak, daracık ve kapkaranlık...
Ömrüme kafes olan lanet bir koridor.
Yaşamak bu ise yaşlılığı bana sor.

Bu koridorlar farklı...
Farklı bu koridorlar.
Doğmayan evladın acısı bir duvar;
Olmayan babanın hasreti bir sur.

Değil ağlamak gülmek bile bir kusur.
Işıktan yana yok hiçbir belirti umutlar bitmiş.
Bütün yoklar etrafıma birikmiş.

Dert yanmak doğrumudur bilmiyorum ya...
Yok etmek adına bütün yoklar benliğimde birikmiş.
Ne gece,
Nede gündüzü biliyorum.
Bu garip ahval ile sürünüp gidiyorum.
Güneş aydınlıkmiş,
Gece karanlık; anlatamaz.
Bu alemi bana tanıtamazlar.

Hamza Mamaş

Kostaklanma

Ne olmuşsun,
Ne ölmüşsün...

Ekmek sanma kendini,
Sen henüz hamurmuşsun.
Hamurluk bir merteye,
Daha henüz unmuşsun.
Sen! Rüyanda un olmuşsun.
Oysaki tohummuşsun.

Kostaklanma sağa sola,
Daha yeni çıktın yola.

Hamza Mamaş

Köşk

Bir varmış bir yokmuş.
Kırlangıç misali uçuyormuş.
Ya mevsim yaz değil zamanı değil huzurun.
Ya gelmeye aşk faydası yok sükunun.

Şimdi kim bilir ne istiyordur.
Belki pencereden seyrediyordur.
Yağan yarin göz yaşları.
Allahu alem hic bilmiyordur.

Yanarımda dönmem vuslat hayalim.
Ya bir selam ya bir name beklerim.
Belli değil sukutunun sebebi nedir.
Bu hal ben bildim bileli böyledir.

Sevda bu. Dedim ya sevda...
Bir kara gül bıraktı avuçlarıma.
Oyun sandı. Oysa tutuştu her yer.
Hayaliyle bile tebessüm ederdi her şey.

Bir çift yeşil gözdü beni ona bağlayan.
Ne arayan var ne oturup ağlayan.
Ne varmış oysa yoktan da öte yokmuş.
Gönül aşkın köşkünde hep onu arıyormuş.

Hamza Mamaş

Küçük Bir Kuşum

Hayal ediyorum...
Bir sonbahar akşamı,
Pencerene sığınmış bir küçük kuşum.
Ya rahmetin aşk'a döner ısıtır yüreğimi
Ya gazabın çetin çıkar yok eder beni.
Ben sana susamış bir küçük kuşum.

Hamza Mamaş

Makam

Aldırmadan yaşı.
Alınganlıklar dünyasında.
Belgenin belirlediği makamlara takılma.
Zira sen mabut değilsin haşı.

Dün bebektin emekliyordun.
Altın biberondan süt emiyordun.
Makamın gücünden ne bekliyorsun.
Kabir kapısı yönüne sürükleniyorsun.

Varsa sevgi; neşe var, huzur var.
Küçüktür dil, büyük yaralar açar.
Zalimane bir tavırla yükseliyorsun.
Ne kötü. Nemruta özeniyorsun.

Anlık dünya, bir anlık hayat.
Gönüllerde olunca edilir rahat.
Sen dönmüş hala makam diyorsun.
Haşı! sanki rızkı sen veriyorsun.

Aslı toprak olan bir yapısın oysa.
Rızık kapılarından sadece bir kapı.
Mevla senin gibi milyonlar var etti.
Seni; dünya mirası ile imtihan etti.

Elinin altında at, avrat, servet, silah var.
Dalkavuklar ki insanı hutameye atar.
Sen hala riyakara paye verme derdindesin.
Adamlık ve adaletin neresindesin.

Ne yazsam, ne desem dinlemeyeceksin.
Elinle cehenneme yol edeceksin.
Yazık ki makamın malından geliyor.
Hatırlatayım; makbere mallar gelmiyor.

Hamza Mamaş

Mavi

Efil efil melteminde süzülürken yüreğim.
Sarhoş oluyorum maviğinde gözlerinin.
Her akşam ve her sabah serinletirken ruhumu;
Güzelliğinde kayboluyorum mavi gözlerinin.

Bakışın ile mest olurken yüreğim.
Sonsuz enginliğine dalıyorum gözlerinin.
Tüm bakışları geçip sana ulaşırken,
Derinliğinde bir hiçim mavi gözlerinin.

Varlığın sürur olur loş gecelerime,
Yokluğuna sürgün bile diyemem.
Mavi ufuklar yaratır bakışlarıma,
Derinliğinde kaybolduğum mavi gözlerin.

Bence; tek renk mavidir hakikatinde.
Deniz mavi, yaprak mavi, gök mavi.
Cennet bile sanki biraz mavimsi.
Maviliğine mest olduğum gözlerin gibi.

Hamza Mamaş

Mekanın Sahibi

Ne misafirdir aşk ne mekanın sahibi
Sahi hissettiğim benimde senin gibi
Ne tuttu göğü aşk sütunları çökerken
Malum gülümsüyordun ben acı çekerken.

Hamza Mamaş

Meltemlere Yenildik

Kuşlarda bile sustu şimdi ayrılık zamanı.
Yoğun kargaşa ile geride bıraktık baharı.
Kavga nedendi ikimiz de bilemedik.
Fırtınaya değil de meltemlere yenildik.

Hamza Mamaş

Meylettin

Bir yanı bahar, bir yanı pustu.
Biçare halinden gönül meyustu.
Sen meylettikçe yüreğim sustu.
Feryadın yüzünden hayata küstü.

Aşkım yüreğinde iken sanki bahardın.
Şanki gül olmuşum sana kokardım.
Ümit vermeyip beni senden kopardım
Meyletmenden yürek hayata küstü.

Bildin...
Nerden belli ise acımam çoktur.
İltifat edene kıyımım yoktur.
Seni sevemem sevenim çoktur,
Sen meylettikçe yüreğim sustu.
Feryadın yüzünden hayata küstü.

Hamza Mamaş

Mümkün

Derbeder yaşamak bana göre değil.
Yapılacak birşeyler hep var biliyorum.
Sebepleri halk eden yaradan varken,
Ben, seninle zaman kaybediyorum.

İmkansıza kapalıdır benim dünyam.
Her zaman mümkün ile takılıyorum.
Masamda mümkün ile muhabbetteyim.
Bildim bileli kendimi bu haletteyim.

Dedim ya; hiçbir şey çaresiz değil.
Herşey, davan olduğu kadar yük.
İmkansıza sığındığın kadar boşsun.
Mümkünü anladığın kadar dolu ve büyük.

Hamza Mamaş

Münkir

Ey yüce makamın, münkir sahibi,
Hakka zulümsün, nefsim de ne ki.
Asan bile keskin mülkiyetindeki.
Ne vahşi azamet üzerindeki.

Yek olmuş eşrafın ateş saçıyor.
Rahmet bulutları senden kaçıyor.
Tüm ateş pareler senden sığıyor.
Yaktığın manadır, madde de ne ki.

Bir elin beşerde, bir elin od da.
Tutuşur mazlumlara ayaz soğukta.
Haracın yakuttu ha bu yoklukta.
Selamın yeter varlığın ne ki.

Hamza Mamaş

Müptela

Ne yağmur vardı,
Ne de aşkın havası.
Namümküne bağlanmış,
İmkânsız müptelası.

Hamza Mamaş

Ne Diyeyim

Cenneti terk etmek üzmüyorsa.
Rab'i kızdırmak ürkütmüyorsa...
Ahret inancın yoksa üstat!
Ne diyeyim ki sana, ne söyleyeyim.

Gözyaşıyla yetinmeyip, kan akıttın.
Haramı geçip helalden bıktın.
Canavarmışsın geç ayıktım.
Ne deyim sana, ne söyleyeyim.

Sanki Rab var etmedi, evreni sen yarattın.
Dünya cehenneminde hutameyi arattın.
Allah'a rağmen putunu da var ettin.
Ne deyim ki sana, ne söyleyeyim.

Hak Teâlâ var etmişken cihanı,
Haram üzere kuruyorsun sofranı,
Haydutlardan seçiyorsun softanı,
Ne diyeyim ki sana, ne söyleyeyim.

Tebliğim kar etmez. Ki; seni irşat edeyim.
Nüktedan değilim, nükteyle irfan vereyim.
Makberdir miracın beklemeliyim
Ne diyeyim ki sana, ne söyleyeyim.

Dünya makamına postunu serdin.
Hayat tarlasına cehennem ektin.
Makamın için sıratı biçtin.
Ne diyeyim sana, ne söyleyeyim.

Yüz yıl olsa tahtın, tahtadandı nasılsa.
Varlığın nedir ki ölüm asılsa.
Saymadığın mahşer ya gerçekten varsa.
Ne diyeyim ki sana, ne söyleyeyim.

Mamaş eğri ise de doğruları söyledi.
Sanma ki dediğiyle amel eyledi.
Açıkçası; bu, sana son tebliğdi.
Görmüyorsan ne deyim, ne söyleyeyim.

Hamza Mamaş

Nehar

Rutinlerim bozuldu
Eskisi gibi sevemiyorum
Aşk eski bir nağme
Sana dair bir ses duyamıyor
Senli hayal kuramıyorum.

Hayatımın her karesinde olan sendin
Nehar'ım da baharımda sen.
Beyhude miydin ey yar?
Şimdi hiçbir yerde yoksun sen.

Hamza Mamaş

Neydi Meramın

Ne seyitsin, ne Seyda,
Böyle halk etmiş Hûda.
Gözlerin hep yollarda,
Nedir meramın senin.

Geldin, kalmayıp gittin,
Rüzgar gibi seyittin.
Hancı gibi seyrettin.
Neydi meramın senin.

İmbikten geçemedin.
Yârini seçemedin.
Gönlünü açamadın.
Kaldı muradın senin.

Orak bitti güz oldu.
Har vurulup savruldu.
Olan ömrüne oldu.
Geçti zamanın senin.

Hamza Mamaş

Neye Yarar

Halden hale geçen yaşıldünyada
Hallicesi,
Yollusu,
Yolcusu,
Varlısı,
Darlısı hepsi de mahkûm.
Değil mi ki akıbet ölüm?
Neye yarar ki saray diye gördüğün.

Hamza Mamaş

Olmayacaksın

Sen olmayacaksın belki yanımda,
Elbette üzüleceğim...
Sere serpe serserice dolaşacağı sokaklarda,
Akşam boş ellerle eve döneceğim.

Sen olmayacaksın yanımda...
Yokluğunda hayata küseceğim,
Umurum da olmayacak yangınlar,
Sinemdeki alevlere yenileceğim.

Sen olmayacaksın belki yanımda.
Devam...
İşte öylesine devam eden,
Yaşam denmeyecek bir hayat süreceğim.

Sen gideceksin belki çok uzaklara.
Sen giderken kalbimi avuçlarına,
Aşkımı yüreğime gömeceğim.
Gideceksin..
Göreceksin ki...
Asla ihanet etmeyeceğim.

Gideceksin ve bir daha dönmeyeceksin bana.
Olmayacaksın en hüzünlü anımda bile yanımda.
Ben öylesine yaşayacağım boş sokaklarda,
İşte öylesine boş bir hayatla.

Sen olmayacaksın yanımda.
Sensiz dalacağım ufku süzerken,
Hayallerin en acımasızına.
Sensizliğin ölüm diyeceğim adına,
Ve bir mermi sıkıp şakağıma;
Seni, beni, sensizliği ve aşkı öldürecek tek kurşunda.

H.MAMAŞ

13/03/2005-İstanbul

Hamza Mamaş

Olsaydın

Yalçın bir yamacın ortasıydı kaderin.
Boş yaşamayıp bari hakka bir yol açsaydın.
İnsandî suretin, hikmetti adın,
Cahille iş tutmayıp örnek olsaydın.

Yanlış bir başlangıç, yaman bir bitiş.
Gayriyi anladım, nedir kendinde yitiş.
Ne hayıra erer yol ne huzurlu bir düş,
Bari hakka uzanan bir kul bulsaydın

Hamza Mamaş

O'nun

Bilmez misin ki var edeni.
Yel O'nun,
Sel O'nun,
Hava,
Su,
Güneş O'nun.
Gündelik rızık işlerini geçtim.
Gayri kıyamet O'nun.

Hamza Mamaş

Otoban

Şeytan otoban yapmış insanın bedeninde.

Şan

Şöhret

Makam

Kadın

Para

Villa ile kandırıyor her seferinde.

Hamza Mamaş

Ödölümsün

Gül gibisin.
Naif, nazenin.
Söylesem olmaz,
Demesem olmaz.
Kelebeğin kanadı gibi narin.
Tutsam olmaz,
Dokunmasam olmaz.

Senin yüzün...
Senin tenin...
Senin ellerin...
İlmekilmek iliyor güzel gözlerin.
Güzel yüreğinle yarışıyor ellerin.

Huzur verensin.
Benim, huzurum sensin.
Uzaklaşınca titriyor yüreğim.
Ne seninle...
Nede sensiz olmuyor canım benim.

Hamza Mamaş

Ölü seviciler

Hem ölüler, hem ölü seviciler çoktu.
Metaya tapınan sürüyle, mevlâyı tanıyan yoktu.

Cife sardı ortalığı ölüler sokaklarda.
Din denilen olgu sadece mezarlıkta.

Ha imam, ha haham, ha kilisede papaz,
Bağırıyor dinciler perdeden avaz avaz.

Tanrılar tartıda dirhem hesabı satılık
Din satan tezgahlar ne kadar kalabalık.

Bilseler ki sattıkları sadece ahiretleri,
Ahmaklara insanlığı anlatsın birileri.

Hamza Mamaş

Ölüm

Söylenecek çok söz var.
Lakin divan-ı mahşere kalsın.
Ey ölüm! Ne mübareksin.
İyi ki varsın.

Hamza Mamaş

Ölüm Bu

Kudretin var, takatin var gülmeye.
Hazır aşın var yeyip gezmeye.
Hak tez zamanda ölüm yazmaya.
Zevale götürecektir ölüm var ölüm.

İmkân var, dünya malı toplarsın.
Menfaattir kapı kapı yoklarsın.
Sanma ki benlikte, bir sen varsın,
Zeval yaşatacak günün var günün.

Ölüm bu paşam!
Yükseğe de gelecek, engine de.
Fakiri de alacak, zengini de.

Hamza Mamaş

Ölümü Beklerim

Eller yârini, bekler bense ölümü;
Ele verdim,
Yıla verdim,
Yola verdim ömrümü.
Kasırgalarla örülü bu kısacık ömrümü,
Felaha çıkaracak ölümü beklerim.

Eller toy kurmuş eğlenmiş bana ne?
Acırım benlik davası güdene.
Sen biçare acizsin dedim kendime,
Acizliğime derman, ölümü beklerim.

Varsın elde bayram olsun, toy olsun.
Varsın dağı, taşı şenliklere boğulsun,
Gönlüme yas, gözüme buğu çökmüşken benim,
Ben derdime derman ölümü beklerim.

Kuşlar yuvasın kurmuş döner akşam içine,
Evliler evin kurmuş diyecek yok keyfine,
Bencileyin garipmiş kimin neyine,
Dertlerimin dermanı ölümü beklerim.

Bir asude şafak sökse içine beni de alsa,
Semadaki bulutlar çevremi sarsa.
Yolumun üstünde semalar olsa,
Ben beni kurtaracak ölümü beklerim.

Biliyorum er yâda geç gelecek,
Ecel gelip ellerimden tutacak,
Kanatlı bir melektir göklere uçuracak,
Beni yükseltecek ölümü beklerim.

Hamza Mamaş

Paşam

Mevt diyorum, marka diyorsun.
Kuzum! Benimle eğleniyor musun?
Kendini lâyemut zannediyorsun.
Makamın erkine güveniyorsun.

Bilgi alıyormuşsun; çaycıdan, çorbacıdan, bekçiden.
Ne farkın kaldı, kayıkta kürekçiden.
Kürekçi de muhbir gibi âşıkları dinledi.
Anlaşıldı bizim paşa kayıkçıya imrendi.

Sazın, sözün, cümbüşün, kasıntı duruşun var.
Dindarsın güya... Haram sevişin var.
Yazık ki makamın, adamlığının üstünde.
Sanıyorsun kendini göklerin ötesinde.

Paşama kar etmez ezilenlerin sesi.
Tasma kabul etmez, kurttan kalındır ensesi.
Hükmü verdimi hâşâ Rab'i tanımaz.
Cihanda güya onun gibi bulunmaz.

Bizim ki çakma paşa, olmadı iyi oldu.
Taburu bırak, tüm ordu kudururdu.
Mevla pašamı bizlere nasip etti
Paşam öyle bir adam günaha kefaretti.

Kudretlim!
Ölüm diyorum...
Hesap,
Kitap, sırat diyorum.

Paşam!
Duymadın galiba sana sesleniyorum.
Ettiğin her zulmün, attığın her adımın hesabı var.
Ahrette ne makam, ne marka elinden tutar.

Hamza Mamaş

Pencere

Yaşıyorum dediğime kanma,
Gün be gün bir ömür kaybediyorum.
Dünyaya açılan ufacık pencereden,
Sararmış kavaklıklar seyrediyorum.

Hamza Mamaş

Pervane

Sana çok yakınım;
Birkaç adım...
Senin, hoş kokunu alır gibiyim.
Fakat dokunamıyorum,
Titriyor ellerim.

Sen benim ilk sevdiğim değilsin,
Lakin ilk defa böylesine sevişimsin.
Böylesine yakın ve o kadar uzak,
Bir mum misali eriyişimsin.

Bakarsan biterim,
Ya bakmazsan?
Kara sevdaya düşerim.

Aşkım gülmese de olur.
Sevdam, sevmesen de büyür.
Hayat olmasan da yürür.
Çünkü ben pervane,
Hedef seçtim seni kendime.

Hamza Mamaş

Pınarım

Ben sende olmasam da,
Sen bende varsın.
Damla sanma kendini,
Bende pınarsın.

Hamza Mamaş

Rakı

Ve bir gün rakıda usandı gada almaktan.
Ceketini, bavulunu alıp gitti.
Geriye;
Öfkeli, huysuz ve ağgözlü adamlar kaldı...

Hamza Mamaş

Razıyım

Farkın var mı diğerlerinden bilmiyorum,
Sana dair her şeye dünden hazırım.
Bakışın kurşun gibi saplanır kalbime,
Gözlerin için ölmeye dünden razıyım.

Hamza Mamaş

Renklerin Anası

Hiçbir şeyin rengi yoktur aslında.
Her rengin anası ışık ve su.
Günaha açılırdı tüm kapılarım.
Olmasaydı içimde Hakkın korkusu.

Hamza Mamaş

Ruh Bedende

Sen,
Sende kal.
Ben,
Bende.
Can tende.
Ruh bedende...
Yok nasılsa hayrımız
Birbirimize.
Bir iyilik yapalım kendimize,
Anlaşmışken firakta,
Görüşmeyelim...
Ne olur görüşmeyelim,
Kırgınlığı unutupta.
Sen, sende.
Ben, bende.
Can tende.
Ruh bedende...

Hamza Mamaş

Ruhum

Ey Rab!
Ruhuma göreklenen külleri kaldır.
Ten uyuya dursun ruhumu uyandır.
Kelebekler gibi aşk'ına kanatlandır.

Ey Rab!
Bilirim aşktır merkezi kulluğun.
Aşkı ihsan etmektir ululuğun.
Sana ulaşan yolda yeistir bulduğum.
Lütfun ile ihsan et yüreğimi aşka ulaştır.
Harman oldu hayaller, gerçek aşkla kavuştur.

Ey Mevla!
Bilirim ki sınırı var feri söner evrenin.
Varlığına denk yok, had sonsuzdur çevrenin.
İspatını istemek akıldan ıramak olur.
İsteyen, varlığını kendi bedeninde bulur.

Hamza Mamaş

Sal Gitsin

Ne varsa ellerinde salıver gitsin...
Ufkunu kapatan her şeyi,
Kalbini karartan herkesi at hayatından.

Efkârına teslim olma.
Efkârlanma.
Esir hiç olma.

Özlemle yaşama.
Özleme...
Yada yaşama.

İnsan alışıyor.
Alışıyor insan...
Hiçbir şeysiz,
Hiç kimsesiz yaşıyor insan.

Hep değer verdiklerin yoruyor;
Dünya,
Eş,
Dost,
Akraba,
Bağlandıkların gelmiyor ki beraberce mezara.

Hasılı;
Sal dünya ve içindekileri.
Dev ol.
Devleş.
Devleştikçe özgürleş.
Dünya fani değil midir nasılsa.

Hamza Mamaş

Sarı Kız

Her şey değişti be sarı kız,
Yarım yamalak konuşur olduk.
Yamuk yumuk çiziyor,
Ağır aksak yürüyoruz,
Çatal çoy naz görüyoruz.
Yıllar ne çabuk geçti,
Biz ne çok değiştik be sarı kız.

Bu ağaç buluştuğumuz yer,
Bu yol sana geldiğim,
Bu oba yaşadığımız,
Bu köy bildiğimiz köydü.
Tüm bunlar bir ömürdü be sarı kız.
Aktı yıllar,
Onlar durdu.
Biz değiştik be sarı kız.

Sen...
Ben...
Bütün bir dünya...
Yaşlandık be sarı kız.
Ellerimiz titriyor,
Yüzümüz soluk,
Saçlar ağardı,
Belimiz bükük.
Gün be güne gidiyoruz be sarı kız.
Günden güne gidiyoruz.
Sen benden, ben senden razı ...
Ayrılıyoruz be sarı kız.
Baharı soldu ömrümüzün.
Yazı geçtik beraber.
Beraberken kışı getirdi kader.
Yaşlandık be sarı kız.

Hazır mısın ayrılığa? ..
Can,
Kan,
Mal-Mülk,
Evlad-ı iyal,
Torun torba,
Ve Beden...
Çok ağır geldi be sarı kız daha firak görmeden
Yaşlandık be sarı kız.

Herkes kaderini yaşar,
Her kul cürümü kadar,
Yollar arşa çıkarmış be sarı kız.
İki emanet var avucumda
Biri sen
Biri ten ve sarı kız.
Önce gidersem tensiz
Sonra ölürsem sensiz kalacağımıza üzülüyorum.

Ha önce, ha sonra,
Gidiyoruz be sarı kız.

Hamza Mamaş

Sathi

Gel otur söylenelim.
Gönlümüzle seslenelim.
Dünyadan murat aldık.
Yeşeren umutları başka renge boyadık.

Hep düz yürüyelim yolumuz dümdüz olsun.
Bahtımız ak pak alnımız açık olsun
Miraç yalnız yaradana hicretimiz aşkadır.
El açıldı bir kere duamız makbul olsun.

Bıraktık yükünü dünyanın üzerine.
Ün,
Nâm,
Şan...
Şaşarım benlik ülküsüne.
Sattığımız satılıktır satılmazı satmayız.
Düşülmüşse bahtımıza gayriyi aratmayız.

Gel oturup söylenelim neşe yürekten gelir.
Nemrut olan baş hak önünde eğilir.
Bilsen ki hilen bile ne kadar sathi.
Hakka ayan her bilgi. Gizlenemez ki.

Geceyi sabaha katıp öylece göçelim.
Kapanmışsa pencereler kapılardan geçelim.
Ne aldık dünyadan yerine neler koyduk.
Cennet denen hayali yoksa biz mi uydurduk.

Hamza Mamaş

Sefer-nefer

Hangi dilde anlatsam hislerimi.
Sana olan sevgimi hangi aşkla anlatsam.
Sensizlikte ürperen yüreğimi hangi ateşte ısıtsam,
Hangi suda yıkasam yokluğunda kirlenen yüreğimi.
Yalnız sana vakfetsem ruhumu, benliğimi.

Bu, benden sana bir sefer midir.
Yüreğim, emrinde bir nefer midir.

Tutmuşken yükünü yürek, ayrılık acısıyla;
Ne katip yazabilir bu aşkı,
Ne aşık okuyabilir, bütün aşkıyla.
Varsın huzurum varlığında da yansın,
Irak olan hayaller gözlerinde canlansın.

Bu, benden sana bir seferdir.
Yüreğim emrinde bir neferdir

Hamza Mamaş

Seherlerde Ağlarmış

Ağrı çekerde gece saatler boyu,
Sonunda nur topu olan güneş doğarmış.
Bütün anneler gibi...
Tan yeri ağarırken; seherlerde ağlarmış.

“başlamak bitirmenin yarısıymış” oysa;
Zaman karanlıktan çıkmaya fırsat ararmış.
zuhur etimi fecr vakti,
ardından nur topu güneş doğarmış.

Mevcudata savaş açarmış geceler,
İğne düşse yere; karanlıklar nara atarmış.
Sonra seslere, maddeye beraat sayılan,
Nur topu bir güneş doğarmış.

Yine günlerden bir gün varmış,
Seher vakti; oğlunu ararmış,
Bir dikkatle bakmış ki...
Oğlunu başka seherler almış.

Başka analar bilmezmiş kadri kıymeti,
Güneş o gün arz’a son kez doğarmış.
Yer, gök mevcudat ağlarmış o gün,
O gün sahralar bile ağlarmış.

23/01/2004-yomra

Hamza Mamaş

Semavi Değil

Semaya yükselen bir içli nağme var;
Çan,
Şofar,
Ezan hiç değil.
Arşa ulaşıyor mazlumun ahı.
Dua, niyaz, yakarış değil.

Din namına; Kan akıtıp, can alanlar;
İsevi,
Musevi,
İslam hiç değil,
İlahları putlar olmuş biz insanların,
Lat, uzza, menat hiç değil.

Lebalep dolmuş bütün mekanlar;
Kilise,
Havra,
Cami hiç değil.
İnancını kaybetmiş biz inananlar.
Okunan; semadan inen kitap değil.

Zulüm sarmalına kapılmış dünya.
Merkezinde para, petrol, mal var.
Devir; Güçlünün devri, mazluma gözyaşı ve ölüm.
Semavat adına, semavi değil yapılanlar.

Kim gönderdi bu dini bilemiyorum.
Her gün farklı zulüm seyrediyorum.
Yakındır acının arşa çıkması.
İlahi emir ile zulmün yerle yeksan olması.

Biz insanlar, acayip bir haldeyiz.
İns değil, cin değil, hayvan değiliz.
Bilsek aslında hayvandan da beteriz.
Sanırım; hak, dinini hatırlatacak.
Uyanacağız lakin vakit çok geç olacak.

Hamza Mamaş

Sen Bilirsin

Senli yıllarım başladığında...
Geçmişin ağırlığı vardı omuzlarımda.
Hazır değildim gülmeye.
Oysa, bir bayram yeri gibi cıvıl cıvıldın gözlerimin önünde.

Gözlerine bakışımı perdeliyordu anılar.
Savaştan çıkmış benliğim ulaşamıyordu sana.
Neşeliydin; bahar gibi, yaz gibi.
Karlari aşip koşamıyordum sana.

Sevmeyi, seilmeyi de bilirdim oysa.
Özlemine çektiğim günlerin kıyısındaıydım.
Kapanmış benliğimi açıp,
Keşke asude bir iklim misali beni sarsaydın.

Şimdi hatırası bile güzel.
Ne hoş oluyor hatırlatması.
Aşk heyecanını için için yaşaması.
Bir çerçeve, bir resimle seni hatırlaması.

Her şey geride kaldı.
Eski acı anılar...
Kırık aynalar...
Sen...
Umuda sarıldığım o anlar.
Kem küm, yarım yamalak yaşananlar.

Yüreğimde hoş bir esintisin,
Penceremde buğıulu bir siluet,
Açık kapımda boş bir beklentisin.
Gelir ya da gelmezsin.
A benim Cancağızım sen bilirsin.

Hamza Mamaş

Senem

Merhaba senem.
Sır dolu kız.
Nam-ı diğer zamane kızı.
Öyle masum duruşuna bakma,
Gizemli halleriyle gönül hırsızı.

Hakkında çok şey bilemiyorum.
Şehir, bir yabancı şehirdi,
Adın, yalan değilse senemdi.
Sana açılan gönül penceremdi.

Seni anlamaya çalışıyorum.
Adını ihsan ediyorsun,
Soy adın yok mu?
İç egeliymişsin,
İl bilsem çok mu?
İtimat etmiyorsan bu aşığına,
İpimi çekiver ellerin yok mu.

Hamza Mamaş

Seni Anlatmak

Nasıl anlatayım ki seni;
Şarabın keyfi,
Huzurun membağı gibisin.
Hem hayal, Hem hakikatsin.

Hamza Mamaş

Seni Bekliyorum

Biliyorum, yoldasın biliyorum.
Sana türküler gönderiyorum.
Dualar,
Sözler,
Melodiler...
can!
sana güller gönderiyorum.

Yolda;
Tepelere bak,
Engin yamaçlara,
Büyük ağaçlara bak.
Kar değil gördüklerin,
Gönül bağımndan sana, bir bahar gönderiyorum.

Al'ı
Beyaz'ı
Mor'u
Her rengini yolladım sevginin sana.
Her tonunu verdim.
Her ezgide,
Her seste,
Seni ezberledim caaannn.

Yokluğumu geçiyorsun yollarda
Ayrılığa set çekiyorsun
Yüreğim akıyor sana
Getiriyor ruhundaki meltemler seni bana
Ben seni bekliyorum can.

Hamza Mamaş

Seni Seyretmek

Sana bakma istiyorum
Yakutun, zümrütün sahte yüzüne değil.
Emeğimsin, eserimdir aşkım.
doyumsuz bir nazarla,
Yalın vucut,
Tek yürek seni seyretmek istiyorum.

Gök kubbenin altında vuslatı yaşayıp,
Teninin terinin tenimi serinlettiği anlarda,
Mabedimmişsin gibi doyumsuz bir nazarla,
Ebediyen seni seyretmek istiyorum.

Hamza Mamaş

Seni Unutmak

Seni sevmek haddim olsa da.
Hakikatte; hakkım asla değil.
Görünüp yok olsan da gönül dünyamda,
Unutmak seni, sonsuza dek mümkün değil.

Hamza Mamaş

Seninleyim

Kararmış olsada ufkum.
Bir küçücük ziya peşindeyim.
Sensizliğe açılırken tüm pencerelerim,
Bir Hayal aleminde ben seninleyim.

Hamza Mamaş

Sensizim

Ne hayalin sonu var, ne sensizliğin.
Tüm uğraşlara rağmen sana ulaşamıyorum.
Uykularımda sarmaş dolaş olsam da.
Sabah sensizliğe uyanıyorum.

Zaman kavramı senden ibaret bende,
Tüm zamanların karşılığı sensin.
Bir ömür geçirmek varken beraber,
Sana dair hiçbir şey yok ellerimde.

Bahar kokusu gibisin.
Toprağın bereketi sensin.
Hazana varıyor vakit.
Güllerin solan rengindesin.

Hayaller yarım kalıyor,
Bölük pörçük rüyalarım bile seninle.
Varlığını çağırırsa da her şey.
Uçsuz bucaksız sensizliğin benimle.

Hamza Mamaş

Sessizlik

Hep sensizken sessizlik.
Ademe mahkum çaresizliğinde.
Ağlamaklı çehresinde hayatın.
Sürekli bir sevdanın yangınında,
Sessizlik...
Sessizlik...
sessizlik.

Öyle bir sessizlik ki...
Sükut...
Şükürlük bir suskunluk.
Ölüm ağrısından da ağır,
Ölümden öte yokluğunda sessizlik.

Saygıyla,
Tevekkülle,
Rızaya bağlı umut dolu bir sessizlik...

Yersen umut...
Kanarsan su,
Yaşarsan hayal.
İçten içe,
Tenden tene,
Senden,
Benden,
Bizden öte bir sessizlik.
Sessizlik...
Sessizlik...
Sessizlik...

Hamza Mamaş

Sevda

Heyhat!
Rükû etmiş emelin imkansızın emrinde.
'na mümkün bağlanmış her seferinde.
Bilir, tanırım seni.
Ne eskiden eski,
Ne yeniden yenisin...
Tecelligahin sevdadır.
Sanırım kara sevdayı aşk bellemişsin.

Olaydı gecenin eli saçlarını tarardı.
O yemyeşil gözlerine uzun uzun bakardı.
Umutsuz sevdana belki çare arardı.
Ne yerde var deva,
Ne de bilmem göklerde.
Belliki aşk denilen oldukça yükseklerde.
Ne uzanıp alınır,
Ne ona ere başın.
Artık kara sevdadır tek arkadaşın.

Hamza Mamaş

Sevgili2

Sana dokununca titriyor kalbim,
Lambada alev misin sevgili.
Lal oluyor dilim senin yanında,
Kelama kement misin sevgili.

Hamza Mamaş

Sevgiliye

sanadır bütün yakarışlarım ey sevgili.
ufuklar ve dağlar ardından gelerek serinlet sinemi.
zira bir yangının külleri sarmakta bu bedenimi.
çok uzaklardan gel ey sevgili...

bekledim..
bekleyeceğim seni.
gelmesende,
beklediğimi bilmesende bekleyeceğim.
havalarda matem çalsalarda,
ben vuslat hayal edeceğim..

aşk sultalarla olmaz,
saltanatlar kandıramaz aşkı.
doyulmaz,
doyum olmaz sevda da,
eğer ki yer bulsun aşk vicdanlarda.

sanadır nazım,
sanadır sözüm...
ayrılığı her düşündüğümde,
sana yönelir özüm.
savdan ki; olmazsa,
inanki ben çok öksüzüm.

Hamza Mamaş

Sığircık

Sığircık sürüleri uçu önce,
Ufuk karardı ardından,
Filize düştü ilk dolu.
İşte bu sonun başı oldu.

Güneşi soğutmakla korkuttular.
Dize kadardı katran.
Dar ağacı kuruldu hayale,
Gülümseme sesleri sustu ardından.

Çocuklara kaldı büyüklük.
Yanakları göz yaşı ile yıkanan.
Belirsizliğe açıldı kapılar.
Gökyüzü uyurken, acıydı yerkürede uyanan.

Elimizde harabe mimari.
Hayaller, korsan duygulara tutsak.
Yaşasak ne oysa ya da yaşamasak.
Murat eylemiyor gök,
Namümkün hürriyete dokunmak.

Mefkuremiz ateşten kurtulana dek.
Beklenen rüzgar bana da gebe.
Solmassın hayatın hayali.
Dallar tumurcuğa kavuşana dek.

Hamza Mamaş

Sızı

Sen ateş diyorsun ya,
Ateş de nedir ey can.
Geride, yaşanmadan yıllar bırakmışız.
Acıdan da acı ruh sızısını tatmışız.

Hamza Mamaş

Sinekler

Gayrı sana ne diyeyim,
Takkenin düştüğü yerdeyiz.
Sineklerin hayasızca tuza üşüştüğü yerdeyiz.
Tasvire gerek yok, kel aleni ortada,
Sinekler leşten geçti, tuzdan yağ çıkarmada.

Zamanın eli olsa herkesi süpürürdü,
Vicdan vücut bulsa bahtına tükürürdü.

Hamza Mamaş

Siretin

Sen aldırma.
Bildiğin;
Bilemediğim gibi yaşa.
Gece ya da gündüz,
Meçhul akıbette,
Ben seni düşlerken,
Beni hatırla.

Sen gizemsin,
Sırsın.
Saklısın...
Şu acayip âlemde,
Sırtıma sarılan,
Ağır bir imtihansın.

İster yazarsın,
İster silersin.
Tuğrayı sen vurur,
Sikkeyi sen kesersin.
Güzel bir hayal,
Hoş bir gölgesin.

Ruhun belli,
Bedenen sırsın.
Bende kabuk tutmamış,
Acı veren nasırsın.

Siretini bilirim,
Suretin lazım değil.
Kapatmışsın pencereyi,
Varlığın elzem değil.
Bende ruhen güzelsin,
Hem de ruhen özelsin.
Sen bildiğin gibi yaşa,
Bu can bırak beklesin.

Hamza Mamaş

Söylettim

Yokluğunla tehdit etme ne olur.
Ben, seni sonsuza dek yüreğime hapsettim.
Sensiz iken emekleyen zamana,
Sabrı cemil ile koşmayı da öğrettim.

Cenk etmeyi kestirmişken gözüme,
Sendeki ataleti keşfettim.
Yokluğunu fısıldayan rüzgara,
Özgürlüğün huzurunu söylettim.

Hamza Mamaş

Söz Verdim

Ağlamayacağım...
Gecenin karanlığı çöküvermiş üstüme,
Öylesine boş bakışlarla dalacağım.
Yokluğun acıtsa da canımı;
Söz!
Ağlamayacağım.

Acıyı tarif edemem sana.
Boş sokaklar,
Soğuk odalar,
Çaresiz anlar desem anlar mısın?
Keder nedir bilmiyorsun belki,
Bir an olsun empati yapar mısın?

Uzaklaşıyoruz birbirimizden,
Uzaklaşıyoruz bizden.
Sen benden,
Ben senden,
Hayallerimizden,
Sevgimizden...
Uzaklaşıyoruz farkında mısın?

Yığınla söz,
Yığınla tövbe.
Bu ne bir adet,
Nede bir töre.
Yıkım yaşayacağız göz göre göre.

Gitme diyemiyorum bak kendime,
Durduramazsın kendini bile.
Yalvarsan da bu sefer kalmayacağım
Canım yanarak ayrılacağım.
Söz verdim kendime ağlamayacağım.

Hamza Mamaş

Sözlerim

Olsaydı sözün sözlerimi açardı
Aşk, ama olsam gözlerimi açardı.
Öyle uzakta kaldın sanki dünya karardı
Yüreğim ufkumda sana makam aradı

Hamza Mamaş

Su-güneş

Sen gökte güneşsin,
Ben enginde deniz.
Hak her şey ile buluşur,
Bir biz görüşemeyiz.

Ya kopar kıyamet su güneşi bulur,
Ya parçalanır güneş enginlerde kaybolur.
Olsa olsa bu, vuslat hayalinde olur.
Belki de sevdamız bu hayalle kurtulur.

Hamza Mamaş

Sükut

Kamburunu gizleyemezsin.
Ayıpların ayan beyan göründü.
Dil sükût etti, sözler tükendi
Yalanların ete kemiğe büründü.

Oynadığın oyunun perdesi düştü.
İdare değil de sanki cümbüştü.
İllüzyonda bahtına testere düştü
Hilelerin aynada da göründü.
Yalanların ete kemiğe büründü.

Hamza Mamaş

Sürur

Bu karanlık, benim değil aslında.
Hayatın akışındadır kaos, karmaşa.
Yürek teslim olmuş, umut ise hayal.
Benlik, kendi ile girmiş savaşa.

Bir ileri, iki geri bildiğim tüm düzenler.
Huzur, yok oluşla var olmuş.
Nihayetsiz bir yokluktadır kurtuluş.
Ya "mev", ya "la",
İlla "na" iledir huzuru buluş.

Tek bünyede savaş, tek bedende dövüş.
Nifak ile ittifak aynı tende.
Seyret, kan ve gül gönül perdende.
Mutlak bir sürur ne sen de nede bende.

Hamza Mamaş

Şad

Bu ne aşktır duyup durduğum.
Doğrudur ateşe aşık olduğum.
Her fısıltı ateş,
Her nağme güneş.
Doğrudur yangınında mesut olduğum.

Kalk yoldaşım ol güneşe gidelim.
Aşkın ateşini seyredelim.
Ne hasret kalsın, Ne haset.
Ruhu şad.
Dili dilşad
Aşkî irşad edelim.

Hamza Mamaş

Şarabın Keyfi

Ne diyeyim ki sana;
Şarabın keyfi, neşe membağı gibisin.
Hem hayal, hem hakikatsin.

Hamza Mamaş

Şen Ol

Dünya sana kalsın...
Gönlünce gez, dolaş, yiyip oynaş.
Ben yol aldım senden, yavaş yavaş...
Şen ol, şen kal, neşeli ol sırdaş.

Ayan olsun halim, sor سوالini bir bir
Kalmasın bilmediğin nokta kadar sır.
Özgürsün.
Dünya cennetinden haydi içeri gir.

Yok, seni bağlayan;
Eş, koca, ev engeli.
Hayat sana hoş, sana eğlenceli.

Anılar kalmadı resimleri yırttım,
Ayrılık treninde bilet ayırttım,
Bunca yıl huzur için seğirttim,
Olmadı olmayacak dedirttin.

Yaşın genç, mutluluğu bulursun,
Belki yokluğumla mutlu olursun.
Yaş kırk oldu; henüz mutlu olmadım.
Matem hane bu dünya huzuru bulamadım.

Sen gül, eğlen sakın beni düşünme.
Vefalı dostlar edin kendine.
Benden ne dost olur, nede sırdaş.
Bak firak treni geliyor yavaş yavaş.

Kurulmuş bir mahkeme, hazırdır divan.
Hadi dök sırlarımı, hadi durmadan.
Acıma, gözyaşı nasılsa sadece sende var.
Ağlıyor, ağlamaz dediğin bu duvar.

Şen ol can. Şen ol şen...
Bitmez diyordun ya yeşerdi bahçen.
Sana bundan böyle engel olan bir ben yok.
Sıyrıldı bulut, gülşendesin artık sen.

Hamza Mamaş

Şiir

Şaire olan hayranlığım,
Şiire olan aşkımdansır.
Ne zaman, hangi bahara uyansam,
Güzel bir şiir okuduğumdandır.

Heceler, kelimeler, duygular, hisler.
Hepside sonsuz genişlikteler.
Dört mevsimi şiir tadında yaşıyorum.
Şiir kokusunda bütün bahçeler.

Öyle kolay değildir şair olmak.
Her yaşayan şair olamaz.
Hayata; mısra, uyak, kafiye gerek.
Güzel şiir yazılmaz, beyhude bekleyerek.

Tabiatın dili, edebiyatın dilidir.
Bahar şiir, gül şiir, menekşe şiir.
Şiir değil midir ki hayata iksir.
Yaprak şiir, kök şiir, dal şiir.

Şiiri sevemeyenler;
Sizde haklısınız aslında.
Beton bloklar altında, siz şiiri ne bileceksiniz.
Gök kubbeden yağmur misali bahar yağsa,
Bir dirhem huzur içemeyeceksiniz.

Hamza Mamaş

Şirine

Kırılırsın güzel insanlar kaba.
Her türlü ihtimali kat hesaba.
Yürüdüğün yol dünyaya dair.
Dürüstlük başa bela görülürsun hakir.

Kırarlar seni güzel huyun ne hoştur.
Gadan alayım sevdan ile costur.

Salmışsın sırmadır saçının teli.
Ne bahtiyar bir kulum görmüşüm seni.
Mevla özenip yaratmış böyle bir teni.

Umutum kaybolmuşken seni bulmuşum.
Çocuksu masumiyetine aşık olmuşum.

Cağların çağrısıdır sen konuşunca duyduğum.
Vaki değildi oysa böyle aşık olduğum.
Cezbedip gözüm, gönlüm beni mesut eyledin.
Yaradan aşkına.
Bu yaşıma yazık şimdiye kadar nerelerdeydin.

Baharı taşıyorsun avuçlarında.
Tenin gül, gönlün güneş, sen vatansın.
Rahat yaşamak rahat ölmek isterim sinende.
Yollar,
Yollar,
Yollar...
Her yol sana ulaşsın her seferinde.

Hamza Mamaş

Şua

Ellerin, ellerde kalmasın,
Seven yüreğin hasrete uyanmasın.
Seni, unutacaklarla çıkma yola,
Yollarda hasrete hiç uğrama.

Kalmayayım aklında ben,
Kalbinde özlem.
Bütün herşeye rağmen sev,
Sevilmeye layıksın sen.

Öylesine uzat ellerini,
Öylesine sev beni,
Öylesine gel beri,
Ve öylesine; ölürken, mutlu et beni.

Uzansın gölgem sana doğru,
Uzat...
Uzakta kalan sana inat,
Senin ile olsun artık vuslat.

Ufuğum sensin.
Güneşim,
Baharım,
Hazanım sen.

Senli bir hazanla ne baharlar yaşarım bilsen sen.
Herşeye rağmen...
Ve herşeye rağmen.
Ellerini uzak tut ellerden.

Aşkın ferî sönsede,
Yolda kalsada gidenler.
Şua saçar tüm sevenler.
Esintiler gelir nura dair gönüllerden.
Meşale olur yollarda umutlar,
Ebedi nura kavuşur aşk'a erenler.

Hamza Mamaş

Tağut

Ne yaman gelişkiler dünya sahnesinde gördüğüm.
Ne cennet, ne cehennem yaşananlar kör düğüm.
Ayırmışım ruhumu yaşarken bedenimden.
Ölüler medet eder tutar gider elimden.

Tağutumu üretmişim yıllar yılı...
Seraba dalmışım gûnahta anadan üryan.
Hey hat...
Şimdi korkuyor ben benden.
Taa ki ürkek hallerim geçiyor pencereynden.
Korkmuş, sinmiş, ölürcesine üzgün.
Dünya malına meyl ile olmuşum sürgün.

Hamza Mamaş

Taz Dağı

Taz dağı, sanki sende neyim var.
Kış geldimi garipler çehrene bakar.
Suyu veriyorsun ekmeğinden haber yok.
Ucube heybetine ihtiyacım yok.

Kırağı düşünce yavrunu, gurbete saldın.
Karlı yamacını hüner mi sandın.
Fakir, yetim, gariplerin bol.
Zerre özlemem seni, yüreğime sor.

Yeşiline bir bakışa, ne çok bedel ödettin.
Yüce olsan ne yazar, çukur bendeki yerin.
Kar, kış, tipi ile memlekete nam saldın.
İkdidarın gariplere, ne çok mazlum ağlattın.

Ha uludağ, ha taz dağı, ha erciyes,
Değişmez ise yazı, değişmez piyes.
Merhametsiz büyüklük, boş bir heves.
Sen de, büyüklerim de nemrutu arattınız.
Şahidi benim; çok garip ağlattınız.

Maskeli balolar, maskeli toylar.
Kavimler bozuktı, bozuldu boylar.
Taz dağına bağlanmaz bunca soysuzlar.
Günahsız olsanda özlemem seni.

Taz dağı!
Ne yıldız var sende, ne haç, ne hilal.
Ahlak fukaralığıdır sendeki bu hal.
Şenin tövbeyle dönecek istidadın yok.
İkbalde de çok acılar çektireceksin çok...

Hamza Mamaş

Tedirgin

Yalancı bir baharın narin çiçekleriyiz.
Yarım kalacak bir dua,
Bitmeyecek bir hasret,
Yalın geçecek bir hayat.
Hazin sonlu bir ömrün sahibiyiz.
Hayali bir vuslatın emekçisiyiz.

Kırılmanız,
Tedirgin.
Ürkek tüm davranışlarımız.
Titrek...
Ayaza çalana kadar baharımız.
Geçici bir duygu üç beş güne geçecek.

Tam da ortasındayız oysa...
Kısacık, taptaze sabahın.
Tenin henüz dokunmuşken terime,
Soğuk rüzgarın sesiydi titreyerek
uyandıığımız.
Vakitsiz bir niyet,
Nasipsiz bir aşk,
Göklerin verdiği karardı yaşadıklarımız.

Hamza Mamaş

Teferruat

Yayılmışız yerkürenin dört bir yanına,
Deli Dolu çağlayan kanımız vardır.
Dağları eritip indik engine,
Yerinde saymayan yanımız vardır.

Kağan olup, hakan olup hesap sorarız,
Sulhu sağlamak için çare ararız.
Tüm dünya bir olsa durmaz çağlarız,
Vatana adanmış canımız vardır.

Bozkır, dağ, çay, nehir, ova.
Yollara düştük; kabile kabile, oba oba.
Ne pustuk düşmandan, ne vazgeçtik yolda.
Malazgirt'e yazılmış namımız vardır.

Rüzgar gibiyiz, bir uçtan bir uca.
Şarkın hasretini, garbın hasetini de biliriz.
Umut, imanı besledi, imanımız zaferi.
Balkanlarda yazılmış destanımız vardır.

Olduğumuz yerde huzur, bütün dünya şahittir.
Kosova'dan Bosna'ya ne sondur ne de iltir.
En son güneş olup Karabağ ufkuna doğduk,
Bekleyen can kardeşti elbette geliyorduk.

Bekleyen mazlumlar var budur hareket ilkesi,
Şehit olur Kore'de Sivaslının birisi.
Heyhat! Bilmez misin Sivas nere Kore neresi?
Masumlar ağlıyorsa teferruattır gerisi.

Hamza Mamaş

Toprak

Sen toprak...
Ben toprak...
Ten toprak.
Topraktan çıkan şu filize bak.
Gözden gönle akan hasrete bak.
Yansam da bana acıma, bırak.

Hamza Mamaş

Toz Pembe

Kağıttan gemileriz rotamız yelden gelir.
Ehli keyif halimiz, bizim ezelden gelir.

Eser bir meltem fırtınayı unuturuz.
Bırak yansın mahalle çamaşır kuruturuz.

Sanki kara göründü, taşı tarağı attık.
Bir büyük fırtınayı rüzgârlarda bıraktık.

Sığınmışız limanın yalanda sükûtuna.
Bağlanmışız bulutun tozpembe kanadına.

Hamza Mamaş

Tükendik

Çayın sonu geldi.
Muhabbet tükeniverdi.
Gözyaşı demleniyor ağır ağır.
Sen ve ben sükuta mahkumuz.

Rüzgarın ilk günündeyiz.
Mevsim ise mevsim
Gün ise gün yaşadık boşuna gitti.

Güya fırtınadan sonrasıydı sevdamız.

Bir cahillik ettik.
Yarım kalmayacak dedik.
Doğruydu dediğimiz.
Yarım kalmadı.
Yarıma gelemeden tükeniverdik.

Güya fırtınadan sonrasıydı sevdamız...

Hamza Mamaş

Türküler Var

Türküler var.
Halden anlar, aldatmadan kandırır.
Türküler var.
Her dağdan, her vadilerden sular barındırır.
Sevda, sevgili yolda duyguyu arındırır.
Cana can katan Sevdalı türküler var.

Türküler var.
Feri sönmez, hissi tükenmez.
Ha şirin, ha aslı hiç fark etmez.
Yaşanası aşklarda yönü seçilmez,
Sevdayı yeşertecek türküler var.

Hamza Mamaş

Ufuk

Bir büyük hezeyandır benim sende gördüğüm.
Doğrudur yakınınında adım adım öldüğüm.
Ne ufkun açılması, ne sen umurumdasın.
Bırak aşk dediğin kelebeklere kalsın.

Hamza Mamaş

Umut

Umut, göklerde bir kelebek,
Kanatları rengârenk.
Uçuyor ufuklarda,
Senden çok uzaklarda.

Yazı böyle yazılmışsa,
Bu kaderdir. Beklersin.
Rüzgar böyle estikçe,
Yıkılır emeklerin.

Ne kadar yüksekte uçsan da,
Umuda eremeyeceksin.
Garip geldin bu diyara,
Yine garip döneceksin.

Hamza Mamaş

Umut En Yüce Amel

Gece göker ansızın.
Hiçbir şey denk değildir efkarima.
Ağlamaklı olur hayallerimdeki çocuk.
Tebessüm yakışır oysa ruhuma.
Mevla hüznün yazmış,
Eller gülüşürken,
Ben hüsrân dolarım kendi gökümde.

Bir kapı aralanır gayptan.
Beni de hüznüleri de alır.
Kalır tüm alem geride.
Mis kokulu bir bahar gözlerimde canlanır.

İman yeşertir umudu.
Umut en yüce amel.
Ey yaradan!
Hayale cesareti,
Gerçeğe korkuyu öğret.
Öğütle tüm doğurduklarını.
Bana sana ulaşan yolu öğret.

Sen!
Tanrı da denilen kabul.
Muhkem bir karanlıktan,
Kavi bir aydınlık çıkar.
Dünün girdabından kurtar,
Dimağıma aydınlık yarınlar aktar.

Hamza Mamaş

Umutsuz

Yaman bir gelişki hayat...
Ne umut tam,
Ne umutsuzluk.
Koşmak değil beni yoran.
Vuslatına ulaşmanın geç kalması.
Her uyanışında,
Her anımsayışında ürkütür beni sensizlik.
Düş yakamdan ey yar.
Git yüreğimden.
Korkarım öleceğim umutsuz aşkın yüzünden.

Hamza Mamaş

Usta

Emeğine sağlık usta...
Lakin; iş işten çoktan geçti.
Otur yanıma, dertleşelim biraz.
Oldu dediğın evlat dünyayı seçti.

Usta, rahleye kapanıver Rahman'a karşı,
Bugün toydayız, yarınsa çarşı.
Muhkem dur usta ihanete karşı,
Güvendiğın oğlu namerdi seçti.

Usta, çalıştır hızarı kesilsin dallar.
Mahşere çıkacak bildiğın tüm yollar.
Bozuldu dünya, bozulmuş boylar,
Güvendiğın oğul kötüyü seçti.

Usta, ak sakallı bu halin yoruldum diyor,
Mirasın, çocukları tatmin etmiyor
Ölen sanki servetle mi gidiyor.
Oldu dediğın oğul dünyayı seçti.

Usta, yaşadım dedin yaşın son buldu.
Ömür tarlasına etiklerin kurudu.
Gayri hazırlan şana da yollar göründü.
Oldu dediğın oğul dünyayı seçti.

Hamza Mamaş

Usulca

Usulca uzaklaş hayallerinden.
Yarına dair hiçbir kaygın kalmasın.
Aç pencerelerini, avazın çıktığınca bağır.
Göklerde seni unutan olmasın.

Yekpare yaşa.
Yekpare duruş ve durumlar seç kendine.
Bukalemunluk karıştırma rengine.
Asil renk tercih et.
Hayran bırak göreni kendine.

Ulaşılmaz ol.
Yaklaşınca yaklaşma...
Sadece var olduğun bilinsin.
Varlığın bilindiğinde güzelsin.

Hamza Mamaş

Utan

Savaşın kirli yüzünü görüyorum.
Merhametsiz hallerini,
Kara amellerini,
Kötü emellerini görüyorum sana her baktığımda...

Kocam bir hüznün kaplıyor yüreğimi.
Kar'a düşen bebelerin hisleridir hissettiğim.
Annelerin feryadıdır ruhuma dinlettiğin.
Ölen oğullar bahtiyardır ey kudretli.
Kalan anaların ağıtlarıdır dirilttiğin.

Karlı yollarda,
Ayazında kuzeyin,
Umuttan uzak,
Evladını kaybeden annelerdir delirttiğin.

Hey gidi insanlık...
Garlar dolusu insan,
Çoluk-çocuk, hasta-yaşlı evinden ayrı kalan.
Utan ey insanlık ölen bebeklerden utan.

Hamza Mamaş

Varlığını Kutlamak

Seni, her umudunu kaybetmişe anlatmak isterim.
Mahşerde sağında haşrolmak.
Zor hayatın yorduğu zamanlarda.
Yükünü sırtlanıp, nefesim tükenene kadar,
Varlığını kutlamak isterim.

Hamza Mamaş

Vazgececeğim

Tik tak, tik tak, tik tak...
Törpü sesini duyuyorum zamanın.
Alelade bir pencerenin önünde.
Izdırabını seyrediyorum hazanın.

Hayalen gidiyorum;
Çocukluğuma,
Genliğime...

Geçtiğim yolları.
Kaldığım imtihanları,
Hayata dair çirkin-güzel yanları,
Aşka mahsus hatıraları hatırlıyorum.

Mevsimin hazanına karışıyor duygularım.
Kaderime denk, sararan yapraklara bakıyorum.
Tek bahar, tek yaz, tek güz hatırlıyorum.
Geride koca bir ömür bırakıyorum.

Her şey hazanımı çağırıştırıyor..
Kuşların göçmesi, yaprağın düşmesi,
Havanın çirkefleşmesi, çilenin belirginleşmesi.
Kısacası; bahara dair her izin sessizce silinmesi.

El çektirileceğim zaman uzak değil biliyorum.
Eskidim, daha da eskiyeceğim.
Eski pencerenin önünde, atıl bir karyolada,
Hayata dair her şeyden vazgececeğim.

Hamza Mamaş

Vesile

Çiçekte arama hikmeti,
Bahara haksızlık olur.
Ya olmasa güneş...
Ne bahar, ne çiçek kalır.

Hamza Mamaş

Vuslat

Seni düşlemekle başlıyor her şey.
Kelamın kalbi oluyorsun.
Bendeki tüm havayı değiştiriyorsun.
Hayalen büyüyor bahçemde güller
Ada rüzgarlarına benzetiyorum seni
Serinliğinde soğutuyorum sinemi.

Yağmur gibisin yar.
Çocuk edasıyla koşuyorum sana.
Çocuk masumiyetinde buluşuyorum senle
Tüm zenginlik ve tüm yoklukları geride bırakarak,
Yalnızca nur cemaline bakarak
Yüreği kandil yapıp senin için yakarak sana koşuyorum

Öyle özelsin ki; öyle mahfuz
Sana dair her şey sadece bende
Tene dair hiçbir şey yok görünürde.
Hayalen mutluluğumuz,
Hayalen kavuşmamız,
Hayalen vuslatımız her seferinde.

Hey gidi yar.
Hercai yar.
Umut yar...
Açılmamış tomurcukta çiğ,
Bebek yanağında gülücük yar.
Seninle başlıyor her şey,
Yokluğunda bitecek yar.

Hamza Mamaş

Yalnızlık

Değil mi ki; adın yalnızlık;
Baş başa olsak ne yazar.
Seninle geçen her anımda,
Uçsuz bucaksız bir hüznün var.

Bilirim 5 dakika uzak duramazsın.
Sen, bana bir nefes uzaklıktasın.
Hep yan yanayız,
Ben seninle,
Sen benimlesin.

Adın, yalnızlık senin.
Hep, beraberiz.
Dostuz yani.
Tüm halime şahitsin.
Kederime,
Hüznüme,
Pejmürde,
Dağıtmış halime...
Ağlamama,
Üzülmeme tek tanık sensin.

Sen ne sevilmez bir şeysin.
Coşkulu sokaklarda,
Cıvıl cıvıl parklarda,
Hınca hınç kaldırımlarda,
Soğuk havalarda,
Can çektiğim anlarda...
Sıcak bir nefese en muhtaç olduğum anda,
Acı veren varlığıyla yanımdasın...
Keşke olmasaydın.

Hamza Mamaş

Yanında Olsam

Sarılsam umutlara
Ve sır olsam.
Unutsam herkesi,
Unutulsam herkes gibi.

Bitse benliğim sende.
Sana dokunsam,
Ve birden yok olsam.
Dokunmak şöyle dursun,
Senden;
Sıcacık bir nefes duysam.
Eriyen kar misali sinsam,
Sonlansam varlığında.

Sevdam...
Sevdamım...
Gecene ışık,
Yoluna tak olsam.
Yakarken özlemin beni,
Vuslata dair bir emare bulsam.
Kaybetmişken yönümü,
Vuslat getiren bir şelalede
Sana gark olsam.

Bir tanem varlığım acıtır mı canını? ..
Ben olsam...
Yada;
Olmasam? ...
Vücut fark etmez,
Ten iflah etmez,
Ne olur, gönlünde bir hücreye hapsolsam.

ne olsa? ...
ama olsa.
sende var olsam.
Sensizlikte seni,
yüreğinde beni bulsam.
Sonra ansızın,
bir hayal gibi,
yok olsam.
Olsam...
Fakat ruhunda kalsam.

Sanadır bütün yakarışları ey sevgili.
Ufuklar ardından gelerek serinlet sinemi.
Zira bir yangının külleri sarmakta bedenimi.
Çok uzaklardan gel, ey sevgili...
Bekledim.
Bekleyeceğim.
Beklediğimi bilmesen de,
Ben vuslat hayal edeceğim.

Aşk, sultalarla olmaz.
Saltanatlar kandıramaz aşkı.
Doyulmaz...
Doyum olmaz sevda da.
Ki yer bulsun aşk vicdanlarda.

Sanadır nazım.
Sanadır sözüm
Ayrılığı her düşündüğümde
Sana yönelir özüm
Sevdan ki...
Olmazsa;
İnan ki ben çok öksüzüm...

Hamza Mamaş

Yaşanmış

Her günahın tövbesi,
Her hatanın özrü aşamasındayım.
Kime zarar vermişsem özür.
Kimi incitti isem af ola.
Kime hakkım geçti ise haşır oluruz yan yana.

Kimseyle verilecek savaşım yok.
Hiçbir davada haklılığım...
Yaşananlar geçmiş. Yaşamışım.
Yenilgileri bile zafer saymışım.

Unu eleyip eleği asmışım.
Ego, ihtiras, arzu geride bırakmışım.
Dünya yalan, kaldı ki inanmışım.
Eski emellerime el sallamışım.

Kim kaldı ise geride;
Sevdiklerim,Sevenler...
Ederimden az ya da çok verenler.
Hepsine az verip, biraz almışım.
Mahsuplaşmayı ukbaya bırakmışım.

Hamza Mamaş

Yaşıyorum

Yaşıyorum can yaşıyorum...
Sirkeci, Sultanahmet, adaları dolaşıyorum.
Aynada değişen suretime şaşıyorum.
Yaşamak denirse bende yaşıyorum.

Ne beşeri kanunlar tanıyor ruhum,
Ne hakkın hatırını sayıyorum.
Moda, bebek, etiler dolanıyor,
Ölümsüz gibi eğleniyorum.

Baki olmayan bir sevdaya tutkunum,
Makberi unuttukça daha mutluyum.
Rüzgarına kapılmışım yeşil gözlerin,
Aşkı hariç her şeye beyhude derim.

Ne mey teselli ediyor, ne meyhane.
Yaşlılık yakışmaz sanırım bedenime.
Yeşil gözlü yar, oracıkta duruyor
Aklaşan şakaklarımdan ahirim yaklaşıyor.

Saza, söze, meyhaneye veriyorum günümü
Bitsin bu sarhoşluk, hak çevirsin yönümü
Batıda geçirmeden bütün ömrümü
Tövbe-i Nasuh ile buldursun hak gülümü.

Hamza Mamaş

Yeniden

Kana susamıştı...
Kanla yoğrulan yurdumun kansızları.
Havadan,
Karadan ölüm yağıyordu.

Manzara! savaş kadardı.
Köprüleri,
Yolları,
Alanları tutulmuştu yurdumun.
Milleti hiçe sayan,
Meclisi bombalayan hainler vardı.

Kutlu bir çağrıyla düştük yollara.
Karardıkça kararan gece inat;
Vermedik ikbalimizi.
Elimizle doğduk ecelimizi.

Jetlere kafa tutan,
Tank'a tokat atan,
Şahadete koşan yiğitler,
Yurduma umut olan yürekler vardı.

Canını millet'e,
Vatan'a adadı yiğitlerimiz.
Zulme dur dedi;
Ömer'lerimiz, Ali'lerimiz, Ayşe'lerimiz.
İhaneti affetmedi Halis niyetimiz,
Haine hail oldu demirlerimiz.

Bir temmuz akşamıydı,
Yıl ikibinonlatı.
Bambaşkaydı.
Dünyada cenneti görüp,
Gülümseyen bakışlar vardı.

Şimdi kükredik yine, yeniden!
Daha bir güçlüyüz eskisinden.
Sıyrıp atacağız karanlıkları,
Milletçe yücelteceğiz bu diyarı.

Hamza Mamaş

Yeşil

Her şeyi renkler kuşatmış dünyamda.
Bir ben sadece yeşil ile doluyum.
Ele, kahverengi, mavi etrafımı sarsada.
Ben her mevsim yeşil ile mutluyum.

Hamza Mamaş

Yeşil Gözlerin

Yamaçta yağmur gibidir yeşil gözlerin.
Bakarsam sel olur can elden gider.
Aşk'ına, hayaller kursam ne fayda.
Beni hasrete iter yeşil gözlerin.

Hercai aşığım, yol senden geçti,
Çok güzel içinden kalp seni seçti.
Ruh, yeşil gözlerinde huzuru içti,
Kervan misali beni sürdü gözlerin.

Aştı aşk dağını, bu deli yürek.
Bağlandı, sendeki acıyı bilerek.
Her yerde mecnun gibi seni görerek,
Yaşamaya itti yeşil gözlerin.

Emsaline az rastlanır, benzeri yokken,
Yağmuruna kattı, damlası çokken.
Uyurken âşıktım, kaldı ayıkken.
Dünyamı karatır yeşil gözlerin.

Hamza Mamaş

Yokluğun

Sabah akşam esen meltemimsin,
Es ki yanmış sinem serinlesin.
Bir umut var kalpte o da bitmesin,
Kalbe zarar, ömre zarar sevgili.

Kırk arşınlık yolda olsan gelip bulamam.
Adresin bilmem ki tarif soramam.
Eşgalin vermeden ahbap olamam.
Şu küçücük kalbe zararsın sevgili.

Uzak ellerdesin nasıl bulayım?
Hangi kul tanır ki? seni sorayım.
Ben seni ararken kayıplardayım.
Şu aklıma pür zararsın sevgili.

Bahar bitti şimdi geliyor yazlar.
Al al oldu dallardaki kirazlar.
Kulluk kalmadı, savuldu namaz niyazlar.
Cennetime hailsin sevgili.

Bilemem ki al yanak mı? kumral mı?
İnce bel mi? Bal dudak mı? Helal mı?
Göreyim desem kapılardan kovar mı?
Zi hayat mı? Hayal mısın sevgili?

Bak; bu akşam oturup içimi döktüm.
Garip Hamza der ki boynumu büktüm.
Sen küçük sanmışın oysa büyüktüm.
Şu yaşıma zararsın sevgili.

İki satır yazınla sevindir beni.
Affet; kırıp, üzdüysem seni
Varlığından haberdar et sen beni.
Yokluğunla ölümüksün sevgili.

İster inan bana, ister inanma
Ben yanmışım, sen sakın yanma.
Bu bir rüya ise beni uyarma.
Şu ömrüme pür zararsın sevgili.

Adın ceylan mı? Maral mıdır? Bilemem...
Uğraşın nedir gelip göremem.
Benden seni sorsalar haber veremem.
Hayal mısın gerçek misin sevgili?
Şu aklıma pür zararsın sevgili.

Hamza Mamaş

Yoksun

Şeni özlüyorum
Öylesine bakakalıyorum ansızın.
Yüreğim ürperiyor zamansız.
Hasretim sana kara kız.

Ne yerin belli oysa.
Ne siretin, ne suretin.
Ne varlığın ayan.
Sana ulaşmak güzel araçla yada yayan.

Bir resmin var bende;
Büyük muamma,
Bilinmeyen bilmece...
Aşk işler yüreğime adım adım, hece hece.

Yazmayınca sanıyor musun ki yoksun.
Benzetmem dağlara onlardan da büyüksün.
Bu yürek yükselip sana ulaşmak ister,
Acep nasip olur mu bir yastıkta gülüşler.

Hamza Mamaş

Yüregim Durdu

Fazla nefesim kalmadı, sıkma beni.
Aşık oldum, aşklar yaşadım.
Sevdim, sevildim de ölürcesine.
Mutlu ettim, mutlu olduğumda oldu.

Sen.
Senden öncesi.
Senden sonrası...
Aşk sır; hayatın bilmecesi.
Yok, ikinci, üçüncü hecesi.

Şimdi diyorsun ki dost kalalım,
Bu sevgiye haçer vuralım.
Oldu, Cancağızım oldu...
Sen geçip gidebilirsin.
Yüregim sende durdu.

Birkaç gün aşk.
Üç beş günlük oynaş.
Üstümde durmadı ayrılık biraz yakınlaş.
Huzurum sensin firaktan uzaklaş.

Deli dolu oluşun,
İpeksi dokunuşun,
O denli benzemen, hatta tıpkı ben oluşun...
Sevdama hail değil yok oluşun.

Hamza Mamaş

Yüreğine Sor

Ben huzur yürekten başlar bilirim.

Eş'e

Ev'e

İş'e

Çeneye,

Çevreye sirayet eder.

Yüreğin ne diyor bir bak hele.

Evinde huzurlu musun?

Eş'in

İş'in

Çevren için,

Kapanası çeneni tutuyor musun?

Bu karanlığı bir ben mi hissediyorum.

Ekranlarda, yollarda kargaşa seyrediyorum.

Hamza Mamaş

Zahmet Etme

Sana zahmet olmasın.
Zamanın bir yerinde çıkıp gelme.
Zahmet alma üzerimden.
Bana da uğraş verme.

Kafiyeme dokunma,
Kaliteme söylenme.
Öylece dur durduğun yerde.
Ne bir adım ileri,
Ne bir adım geri.
Yakınlaşıp beni germe.

Rahmet olamazsın kimseye.
Merhamet etmezsin öz yavruna bile.
Güneşte kavrulsam gölgene durmam.
Ne olur uzak dur eziyet etme.

Emekliyor hissiyatım.
Kah kalkıp kah düşüyor.
Kem kader benim.
Kara talih benim.
Ne olur gölge etme.

Neşe kaynağım değilsin.
Düş yakamdan seğırtme,
Rahmetin yoktur bilirim,
Ne olur zahmet etme.

Hamza Mamaş

Zamansız

ansızın;
ve amansızın bir hüznün rüzgarı esti.
esti ve döktü yine umutlarımı.
düğümlendi yine düşlerim,
ağlamaklı yine gülüşlerim.

yine;
yeni ve belirsiz...
bilinmeyen; meçhul duygular içindeyim.
ve yine ağlamaklı gülüşlerim.
temenni vuslat;
lakin vedaya bu yürüyüşlerim.

var mı?
var mıyım?
varacak mıyım? ..
sen olmadan huzurun farkına...
huzur olurmu yalnızlık efradına.

Hamza Mamaş